

NAZWA OPRACOWANIA:

Sprawozdanie
z badań konserwatorskich
murowanego dworu folwarcznego „na Dolnym”
(Muzeum Gorzelnictwa)
Łańcut, woj. Podkarpackie

ZAMAWIAJĄCY:

RID-kon Sp.z o.o.
Z siedzibą w Nehrybce 7a, 37-733 Nehrybka

AUTORZY OPRACOWANIA:

mgr Andrzej Żygadło
dr inż. Eugeniusz Zawaleń

Badania konserwatorskie stratygrafia elewacji

Nazwa Obiektu:

Dwór folwarczny „na Dolnym” w Łąncucie (Muzeum Gorzelnictwa):

Nr rej. zabytków: A – 943 z 2012-10-11 (pierwszy wpis A-385 z 1968-11-10)

Adres obiektu:

Łącut, ul. Kolejowa 1

dz. nr ewid.: 1675/4, Łącut. Kw40048

37-100 Łącut

Właściciel:

Powiat Łąncucki

ul. Mickiewicza 2, 37- 100 Łącut

Autor, czas powstania, styl:

Ludwig Boguchwański, 1830, rem. 1926, 1975, 1993, sztuka dworska

Stadium opracowania:

Badania konserwatorskie – stratygrafia elewacji

Autorzy dokumentacji:

mgr Andrzej Żygadło

Konserwator Dziej Sztuki

Nr dyplomu 9686 (ASP Kraków)

dr inż. Eugeniusz Zawaleń

Konserwator Zabytków Architektury/Zabytkoznawca

Nr dyplomu 1673 (UMK Toruń)

Nr dyplomu 6644 (PW Wrocław)

Upr. Woj. Kons. Zab. – 18/98

mgr inż. Marcin Rymarz

Konstruktor Budownictwa

Spis treści:

1. Część pierwsza. Dane ogólne

- 1.1. Obiekt
- 1.2. Podstawa opracowania
- 1.3. Cel opracowania
- 1.4. Zakres opracowania
- 1.5. Dane ogólne obiektu. Historia. Opis inwentaryzacyjny

2. Część druga. Badania.

- 2.1. Stan zachowania, warunki badań
- 2.2. Budowa technologiczna nawarstwień. Karty badawcze
 - 2.2.1. Spis kart badawczych
 - 2.2.2. Spis tabel
 - 2.2.3. Karty badawcze
 - 2.2.4. Budowa technologiczna nawarstwień
 - 2.2.5. Rozwarstwienie chronologiczne
- 2.3. Propozycje do wytycznych konserwatorskich

Część pierwsza

Dane ogólne

1.1. Obiekt

Opracowanie dotyczy elementów i detali elewacji zewnętrznych, dworu w Łąncucie przy ul. Kolejowej 1, obecnie Muzeum Gorzelnictwa.

1.2. Podstawa opracowania

Podstawą merytoryczną wykonania opracowania są:

- oględziny i rozpoznanie wstępne zabytku
- analiza udostępnionej dokumentacji historycznej
- badania konserwatorskie in situ - badania stratygraficzne murów wątkowych, wypraw tynkarsko – sztukatorskich oraz stolarki elewacji i ich opracowań kolorystycznych za pomocą wykonanych odkrywek sondażowych, punktowych.

1.3. Cel opracowania

Przyjęto następujące założenia badawcze w momencie przystępowania do badań obiektu: Celem opracowania jest określenie ewentualnego zachowania się i możliwości odtworzenia oryginalnej kolorystyki oraz wykonanie badań murów wątkowych, wypraw tynkarskich, sztukatorskich i stolarki. Celem prac, o charakterze badawczo – rozpoznawczym, jest również umożliwienie przyjęcia generalnej koncepcji konserwatorskiej i projektowej, wyznaczenie działań konserwatorskich pożądaných do wykonania w trakcie przyszłych prac renowacyjnych obiektu, z poszanowaniem historycznych nawarstwień kolorystycznych. Określony zakres prac, ma na celu dopełnienie ekspertyzy techniczno-konserwatorskiej obiektu i stanowić część składową podstawy do opracowania Programu Prac Konserwatorskich.

1.4. Zakres opracowania

Opracowanie obejmuje opis odkrywek sondażowych badanych obszarów na elewacjach zewnętrznych oraz stolarki elewacji, sporządzonych w formie kart badawczych wybranych elementów i detali architektonicznych. Sformułowanie wniosków badawczych i konserwatorskich, prezentacja propozycji w formie zaleceń zakresu prac konserwatorskich i renowacyjnych w zakresie opracowań murów wątkowych, wypraw tynkarsko-sztukatorskich, struktury stolarki i ich warstw malarskich.

1.5. Dane ogólne obiektu

Historia obiektu

Budynek wybudowany w 1830 roku w formie klasycystycznego dworku według projektu Ludwika Boguchwalskiego, architekta III ordynata Romana Potockiego. Był niegdyś siedzibą komisariatu dóbr łańcuckich na terenie Folwarku Dolnego. Być może, przez pewien czas, mieścił się w nim zarząd cukrowni. Od 1925 roku komisariat przestał pełnić funkcje siedziby gospodarczej i stał się budynkiem mieszkalnym. Pod koniec XVIII w. księżna Izabela z Czartoryskich Lubomirska, ostatni właścicielka Łąncuta z rodu Lubomirskich, po śmierci męża Stanisława Lubomirskiego, marszałka wielkiego koronnego została jedną z najbogatszych kobiet w Polsce. Dobra łańcuckie księżna przekazała swoim wnukom: Alfredowi i Arturowi Potockim, synom Julii Lubomirskiej i Jana potockiego. Na początku XIX wieku wielkie dobra łańcuckie liczyły ponad 51 tysięcy ha. W 1823 r. majątek został ostatecznie podzielony między braci. Łącut wraz z przyległymi ziemiami przejął Alfred, pozostałe dobra dostał Artur. Zostały wyodrębnione odtąd dwie linie Potockich-łańcucka i krzeszowicka. Jednak, aby zapobiec dalszemu podziałowi dóbr Alfred Potocki w marcu 1830 r. utworzył ordynację rodową w skład której weszły dwa klucze łańcucki i lubomierski. W XIX w. dobra ordynacji zostały znacznie poszerzone głównie o ziemie byłego starostwa leżajskiego (miasto Leżajsk i 28 wsi) oraz lacki liczący 5 wsi. Pod koniec wieku był to jeden z największych majątków rodowych w Galicji. W 1918 r. Ordynacja Łącucka liczyła 19 tysięcy ha i zajmowała piąte miejsce pod względem wielkości obszaru w ówczesnej Polsce. W okresie międzywojennym ostatni ordynat Alfred hr. Potocki rozparcelował kilka folwarków oraz ziem położonych z dala od Łąncuta, a także przekazał matce folwark Załęże, liczący ok. 350 ha ziemi. Najwięcej ziemi rozparcelowano w latach 1936-1939. Przed II

wojną światową dobra ordynacji zmniejszyły się o 56%. Pod koniec XVIII w. powstała w Łańcucie na terenie Folwarku Górnego gorzelnia. Założona przez ówczesną właścicielkę dóbr łańcuckich księżną Izabelę z Czartoryskich Lubomirską niewiele różniła się od innych przy folwarcznych gorzelni.

Zmiany w produkcji nastąpiły po przejęciu majątku przez wnuka księżnej hr. Alfreda I Potockiego, który dążąc do unowocześnienia fabryki zlecił miejscowemu aptekarzowi Antoniemu Swobodzie przygotowanie nowych receptur zbliżonych do popularnych wówczas wódek gdańskich. Zgodnie z tradycją w 1838 r. łańcucka gorzelnia miała już wypracowaną linię technologiczną i od tego momentu produkcja, najlepszych na owe czasy gatunku wódek, biegła nieprzerwanie. Właśnie z tego okresu pochodzą najstarsze plany gorzelni (1838-40) opracowane przez Boguchwalskiego. Za czasów III ordynata Romana Potockiego, który przejął majątek w 1889 r., zmieniono charakter produkcji i zamiast gorzelni rozwinięto rafinację. Fabryka już na wstępie zmieniła swoją nazwę. W 1893 r. zarejestrowana została jako „Rafineria spirytusu ces. Król. Uprzyw. Fabryka krajowa rosolisów, likierów i rumu Romana hr. Potockiego w Łańcucie”.

Dyrektorem technicznym zakładu został Franciszek Fleszar. Po raz kolejny w dziejach fabryki podjęto decyzję o jej rozbudowie. Dostosowując się do nowej rzeczywistości w 1906 r. zaproponowano utworzenie wolnego składu spirytusu, natomiast w 1909 r. przedłożono projekt przebudowy dawnej cukrowni na gorzelnię. Zgodnie z decyzją Romana Potockiego na terenie Folwarku Górnego pozostawiono jedynie magazyny, zaś fabrykę przeniesiono w 1911 r. na teren Folwarku Dolnego, do nowych budynków z bardziej nowoczesnym wyposażeniem.

W 1915 r. majątek przeszedł na własność Alfreda III Potockiego. Przyjętą po ojcu firmę Alfred Potocki rozdzielił na dwie odrębne tj. „Ces. Król. Uprzyw. Krajowa fabryka likierów rosolisów i rumu hrabiego Alfreda Potockiego. Podzwierzyniec-Łańcut” oraz „Rafineria spirytusu uznana za wolny skład hrabiego Alfreda Potockiego. Podzwierzyniec-Łańcut”. Fabryka Likierów, którą od samego początku Alfred Potocki zamierzał prowadzić jako prywatne przedsiębiorstwo, na skutek kryzysu gospodarczego okrojona została z wielu etatów. Do wybuchu II wojny światowej zarządzana była już tylko przez kierownika, podlegającego dyrektorowi Spółki Akcyjnej. Po wyzwoleniu we wrześniu 1944 r. na mocy dekretu o reformie rolnej PKWN ordynacja łańcucka została rozparcelowana.

W budynku mieściło się w Technikum Modernizacji Rolnictwa. Od 1970 r. budynek znajduje się w zarządzie Fabryki Wódek w Łąncucie. Dnia 16 marca 1993 r. na mocy rozporządzenia Rady Ministrów Fabryka Wódek „Polmos” w Łąncucie, przejęła tereny dawnej gorzelni w wieczyste użytkowanie. W latach 1993-1994 w porozumieniu z Muzeum Zamkiem w Łąncucie i Muzeum Wnętrz Fabrykanckich w Łodzi postanowiono przywrócić budynkowi wystrój nawiązujący do czasów ordynacji, a zbiorom i ekspozycji nadać rangę czasów „Fabryki Likierów Rosolisów i Rumu Hrabiego Alfreda Potockiego”.

Określenie stylu: Budynek wybudowany został o charakterze dworku szlacheckiego, w stylu klasycystycznym z portykiem kolumnowym w elewacji frontowej mieszczącej wejście.

Opis inwentaryzacyjny

Sytuacja: Dwór znajduje się na terenie Fabryki Wódek w Łąncucie. Budynek wolnostojący usytuowany jest w południowo-wschodniej części działki, w kierunku rzeki Mikośki i ul. Grunwaldzkiej. Pierwotnie dwór otaczał starodrzew. Obecnie od północy w pobliżu znajdują się magazyny, od południa graniczy z łąką.

Materiał i konstrukcja: Budynek murowany z cegły ceramicznej pełnej, na zaprawie ceramiczno-wapiennej, otynkowany. Jednokondygnacyjny niepodpiwniczony z nieużytkowym poddaszem, posadowiony na cokole.

Budynek posiada podziały pionowe i poziome elewacji. Podziały pionowe wyznacza kolumnada portyku. Podziały poziome boniowanie elewacji w części portyku, boniowane naroża oraz architrav i profilowane gzymsowanie wieńczące elewacje.

Kolumny portyku gładkie z entasis, echinusem i abakusem, ustawione na bazach. Szczyt obiega profilowane gzymsowanie, u dołu zakończone dachówką. Pośrodku szczytu data 1830.

W pomieszczeniach drzwi drewniane, jednoskrzydłowe płycinowe. W elewacjach wschodniej i południowej blendy.

Strop żelbetowy, płytowy, na belkach stalowych.

Więźba dachowa krokwiowo stolcowa.

Dach czterospadowy, kryty dachówką ceramiczną, z gąsiorami.

W holu znajduje się posadzka ceramiczna, w salach ekspozycyjnych, pomieszczeniach biurowych położony parkiet.

Ściany ww. pomieszczeń wyłożone okładziną drewnianą stylizowaną na boazerie i tkanina. W pomieszczeniach sanitarnych ściany wyłożone płytkami glazurowymi, posadzka płytkami typu terakota.

Okna drewniane, ościeżnicowe, czteroskrzydłowe, sześciokwaterowe. Drzwi wejściowe, frontowe drewniane, dwuskrzydłowe, płycinowe, przeszklone na 1/3 wysokości od góry, z nadświetlem zamkniętym łukiem pełnym.

Drzwi w elewacji wschodniej jednoskrzydłowe, płycinowe. Drzwi w elewacji zachodniej drewniane, jednoskrzydłowe z dwudzielnym nadświetlem.

Rzut i bryła: Budynek na planie prostokąta o wymiarach 24,30 x 13,10m. Bryła budynku zwarta w formie prostopadłościanu, nie posiada piwnic, jednokondygnacyjna, z nieużytkowym poddaszem. W elewacji frontowej posiada portyk wsparty na czterech kolumnach.

Elewacje:

Elewacja frontowa - północna – siedmioosiowa z kolumnowym portykiem po środku, poprzedzającym drzwi wejściowe na osi środkowej. W świetle portyku znajdują się po bokach okna. Na pozostałych osiach otwory okienne. Elewacja posiada podziały architektoniczne pionowe i poziome.

Elewacja boczna - wschodnia - trójosiowa, na osi środkowej drzwi wejściowe, na osiach skrajnych blendy. Elewacja posiada podziały architektoniczne pionowe i poziome.

Elewacja ogrodowa - południowa – sześćosiowa. Na piątej osi blenda na pozostałych otwory okienne. Elewacja posiada podziały architektoniczne pionowe i poziome.

Elewacja boczna - zachodnia – trójosiowa. Na osi środkowej drzwi wejściowe, na osiach skrajnych otwory okienne. Elewacja posiada podziały architektoniczne pionowe i poziome.

Wnętrze – wnętrze o układzie amfiladowym. Od strony północnej, pośrodku sień, w niej wejście do pomieszczeń: od zach., płd. i wsch.

W pomieszczeniach zaaranżowana została ekspozycja prezentująca historię gorzelnictwa na terenie Łańcuta. Zachowała się tabliczka z ekspozycji upamiętniająca nagrody przyznane dla gorzelni w Paryżu w 1900 r. i Brukseli 1910 r.

Instalacje – elektryczna, ciepłownicza, wodno-kanalizacyjna, odgromowa.

Część druga

Badania

2.1. Stan zachowania, warunki badań

Opis techniczny stanu zachowania obiektu został zawarty w ekspertyzie techniczno – konserwatorskiej Programu Prac Konserwatorskich w poszczególnych kartach badawczych. W celu rozpoznania warstw technologicznych murów wątkowych, wypraw tynkarskich, detali tynkarsko-sztukatorskich oraz stolarki elewacji z ich kolorystyką, wykonano szereg odkrywek sondażowych. Z uwagi na występujące naturalne odsłonięcia: złuszczenia, otarcia, wyłamania, wykorzystano je do analizy stratygraficznej. Stan zachowania warstw jest nierówny. W części obszarów zostały utracone-usunięte podczas prac remontowych lub zniszczone w wyniku negatywnego oddziaływania czynników atmosferycznych, lub zasłonięte szczelnymi i mocnymi warstwami. Najbardziej utracone elementy zlokalizowane są w zwieńczeniach murów obwodowych i ich wypraw tynkarsko-sztukatorskich (niezachowany jest między innymi kartusz herbowy z datą w polu tympanonu portyku fasady). Ze stolarki zasadniczo nie zachowały się pierwotne konstrukcje – w celu wyeliminowania błędnego poglądu, dokonano stratyfagię istniejącej stolarki otworowej elewacji. Z uwagi na nierówne zachowanie kompletności warstw technologiczno – chronologicznych, częściowo korzystano z danych pozyskanych z różnych miejsc, w analogicznych elementach architektonicznych i uzupełnianych podczas opisu zestawionego w tabelach.

2.2. Budowa technologiczna nawarstwień. Karty badawcze.

Stratyfagię murów wątkowych, wypraw tynkarsko-sztukatorskich, stolarki elewacyjnej i ich wymalowań wykonano na podstawie wytypowanych i przeprowadzonych sondażowych odkrywek. Odkrywki opisano w znormalizowanych tabelach oraz zaznaczono na podkładach fotograficznych, udokumentowano za pomocą fotografii, posegregowanych w kolejnych kartach badawczych elementów. Wyniki badań opisano we wnioskach badawczych.

2.2.1. Spis kart badawczych

- F-1 Portyk, belkowanie, architraw, środek odcinka.
- F-2 Portyk, fronton, narożnik zachodni, odkrywka naturalna.
- F-3 Portyk, fronton, narożnik zachodni, odkrywka naturalna.
- F-4 Portyk, belkowanie, gzyms, odcinek zachodni. Odkrywka naturalna.
- F-5 Portyk, belkowanie, gzyms, odcinek zachodni. Odkrywka naturalna.
- F-6 Portyk, belkowanie, gzyms, odcinek zachodni. Odkrywka naturalna.
- F-7 Portyk, belkowanie, gzyms, odcinek zachodni.
- F-8 Portyk, belkowanie, gzyms, odcinek zachodni.
- F-9 Portyk, belkowanie, architraw, odcinek zachodni.
- F-10 Portyk, belkowanie, architraw, odcinek zachodni.
- F-11 Portyk, belkowanie, architraw, odcinek zachodni
- F-12 Portyk, fronton, gzyms ukośny, odcinek zachodni
- F-13 Portyk, fronton, gzyms ukośny, odcinek zachodni.
- F-14 Elewacja północna, gzyms, odcinek wschodni.
- F-15 Elewacja północna, gzyms, odcinek wschodni.
- F-16 Elewacja północna, boniowanie flankujące portal wejściowy (fragment zachodni).
- F-17 Elewacja północna, boniowanie flankujące portal wejściowy (fragment wschodni).
- F-18 Portyk, kolumna wschodnia narożna, abakus.
- F-19 Portyk, kolumna wschodnia narożna, trzon.
- F-20 Portyk, kolumna wschodnia narożna, baza.
- F-21 Portyk, kolumna wschodnia odśrodkowa, abakus.
- F-22 Portyk, kolumna wschodnia odśrodkowa, kapitel.

F-23 Portyk, kolumna wschodnia odśrodkowa, kapitel.

F-24 Portyk, kolumna wschodnia odśrodkowa, abakus.

F-25 Portyk, kolumna wschodnia odśrodkowa, trzon.

F-26 Portyk, kolumna wschodnia odśrodkowa, trzon.

F-27 Portyk, kolumna wschodnia odśrodkowa, baza.

F-28 Portyk, kolumna zachodnia narożna, trzon.

W-29 Elewacja wschodnia, boniowanie północno - wschodniego narożnika.

P-30 Elewacja południowa, boniowanie południowo - zachodniego narożnika.

Z-31 (B-1) Elewacja zachodnia, boniowanie północno - zachodniego narożnika.

Z-32 (Ś-II) Elewacja zachodnia, płycina ściany.

Z-33 (S-O) Elewacja zachodnia, stolarka okienna.

Z-34 (S-D) Elewacja zachodnia, stolarka drzwiowa.

W-35 Elewacja wschodnia, płyciny okienne.

2.2.2. Spis tabel

1 - Tabela F-1. Warstwy technologiczne Portyk, belkowanie, architrav, środek odcinka.

2 - Tabela F-2. Warstwy technologiczne Portyk, fronton, narożnik zachodni, odkrywka naturalna.

3 - Tabela F-3. Warstwy technologiczne Portyk, fronton, narożnik zachodni, odkrywka naturalna.

4 - Tabela F-4. Warstwy technologiczne Portyk, belkowanie, gzyms, odcinek zachodni. Odkrywka naturalna.

- 5 - Tabela F-5. Warstwy technologiczne Portyk, belkowanie, gzyms, odcinek zachodni. Odkrywka naturalna.
- 6 - Tabela F-6. Warstwy technologiczne Portyk, belkowanie, gzyms, odcinek zachodni. Odkrywka naturalna.
- 7 - Tabela F-7. Warstwy technologiczne Portyk, belkowanie, gzyms, odcinek zachodni.
- 8 - Tabela F-8. Warstwy technologiczne Portyk, belkowanie, gzyms, odcinek zachodni.
- 9 - Tabela F-9. Warstwy technologiczne Portyk, belkowanie, architrav, odcinek zachodni.
- 10 - Tabela F-10. Warstwy technologiczne Portyk, belkowanie, architrav, odcinek zachodni
- 11 - Tabela F-11. Warstwy technologiczne Portyk, belkowanie, architrav, odcinek zachodni
- 12 - Tabela F-12. Warstwy technologiczne Portyk, fronton, gzyms ukośny, odcinek zachodni
- 13 - Tabela F-13. Warstwy technologiczne Portyk, fronton, gzyms ukośny, odcinek zachodni.
- 14 - Tabela F-14. Warstwy technologiczne Elewacja północna, gzyms, odcinek wschodni.
- 15 - Tabela F-15. Warstwy technologiczne Elewacja północna, gzyms, odcinek wschodni.
- 16 - Tabela F-16. Warstwy technologiczne Elewacja północna, boniowanie flankujące portal wejściowy (fragment zachodni).
- 17 - Tabela F-17. Warstwy technologiczne Elewacja północna, boniowanie flankujące portal wejściowy (fragment wschodni).
- 18 - Tabela F-18. Warstwy technologiczne Portyk, kolumna wschodnia narożna, abakus.
- 19 - Tabela F-19. Warstwy technologiczne Portyk, kolumna wschodnia narożna, trzon.
- 20 - Tabela F-20. Warstwy technologiczne Portyk, kolumna wschodnia narożna, baza.
- 21 - Tabela F-21. Warstwy technologiczne Portyk, kolumna wschodnia odśrodkowa, abakus.
- 22 - Tabela F-22. Warstwy technologiczne Portyk, kolumna wschodnia odśrodkowa, kapitel.
- 23 - Tabela F-23. Warstwy technologiczne Portyk, kolumna wschodnia odśrodkowa, kapitel.

24 - Tabela F-24. Warstwy technologiczne Portyk, kolumna wschodnia odśrodkowa, abakus.

25 - Tabela F-25. Warstwy technologiczne Portyk, kolumna wschodnia odśrodkowa, trzon.

26 - Tabela F-26. Warstwy technologiczne Portyk, kolumna wschodnia odśrodkowa, trzon.

27 - Tabela F-27. Warstwy technologiczne Portyk, kolumna wschodnia odśrodkowa, baza.

28 - Tabela F-28. Warstwy technologiczne Portyk, kolumna zachodnia narożna, trzon.

29 - Tabela W-29. Warstwy technologiczne Elewacja wschodnia, boniowanie północno-wschodniego narożnika.

30 - Tabela P-30. Warstwy technologiczne Elewacja południowa, boniowanie południowo-zachodniego narożnika.

31 - Tabela Z-31 (B-1). Warstwy technologiczne Elewacja zachodnia, boniowanie północno-zachodniego narożnika.

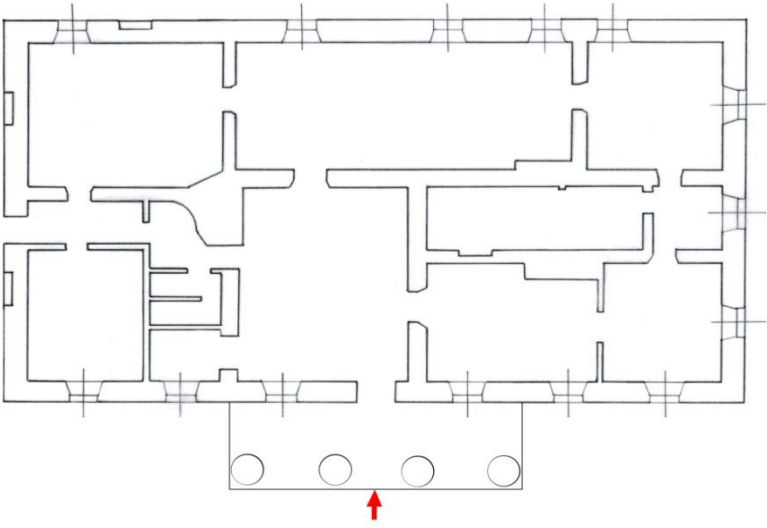

32 - Tabela Z-32 (Ś-II). Warstwy technologiczne Elewacja zachodnia, płycina ściany.

33 - Tabela Z-33 (S-O). Warstwy technologiczne Elewacja zachodnia, stolarka okienna.

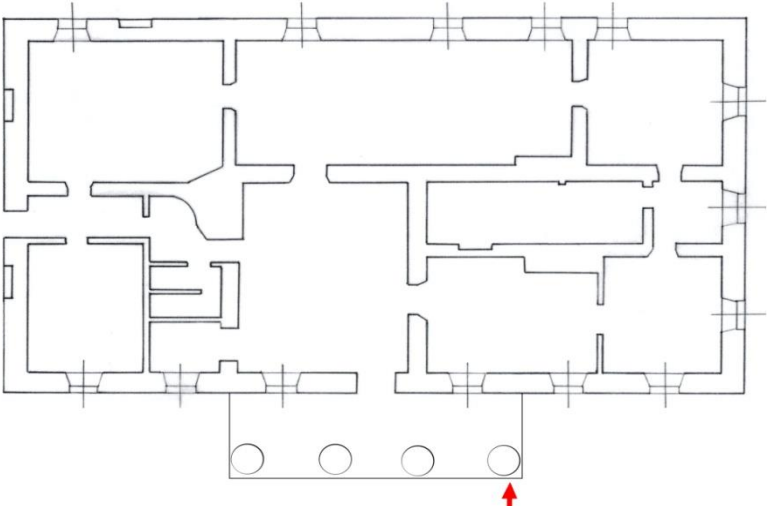

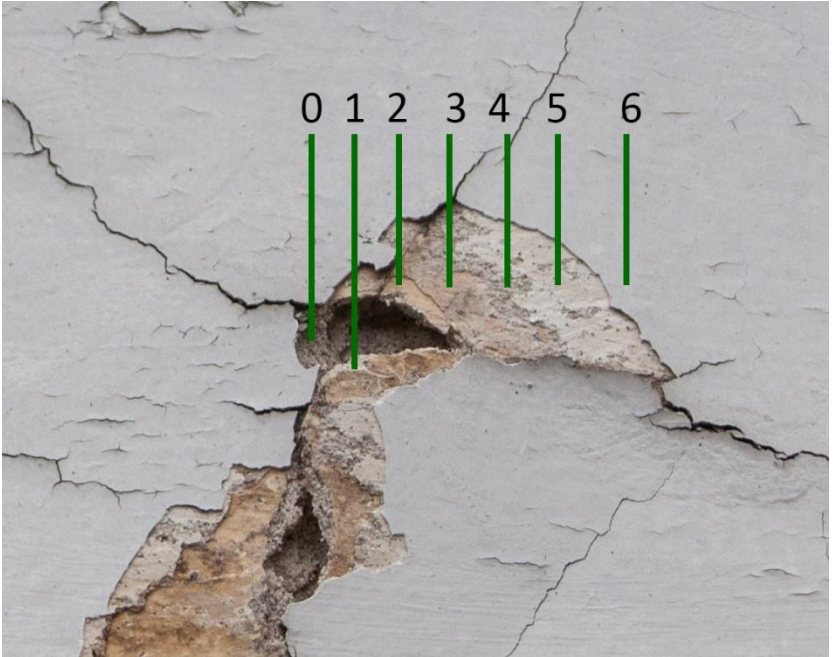
34 - Tabela Z-34 (S-D). Warstwy technologiczne Elewacja zachodnia, stolarka drzwiowa.

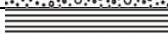

35 - Tabela W-35. Warstwy technologiczne Elewacja wschodnia, płyciny okienne.

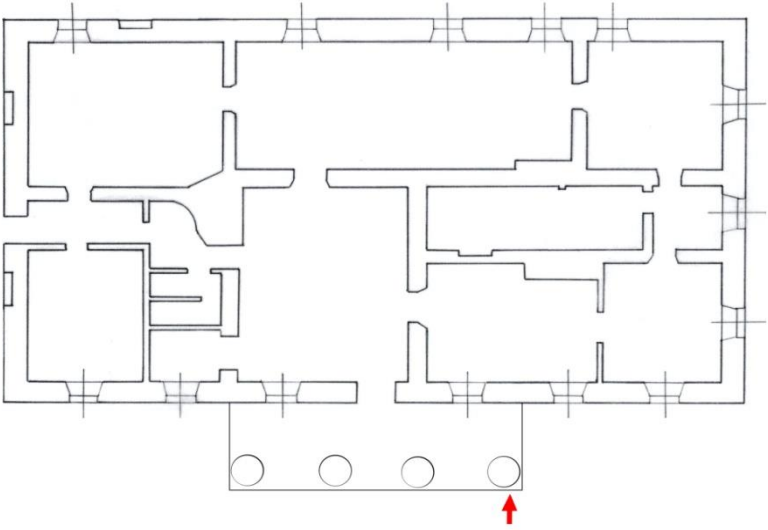

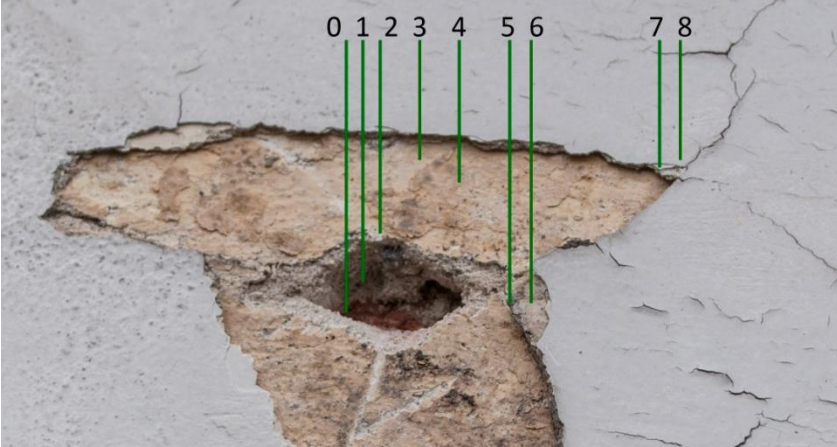
2.2.3. Karty badawcze

<p>F-1</p> <p>Portyk, belkowanie, architrav, środek odcinka.</p> <p>Łańcut, Budynek Muzeum Gorzelnictwa</p> <p>Badania Konserwatorskie, Stratygrafia elewacji zewnętrznych</p>	<p>Lokalizacja odkrywki na rzucie</p>
<p>Widok ogólny (foto nr 1)</p> 	<p>Odkrywka nr 1 (foto nr 2)</p>

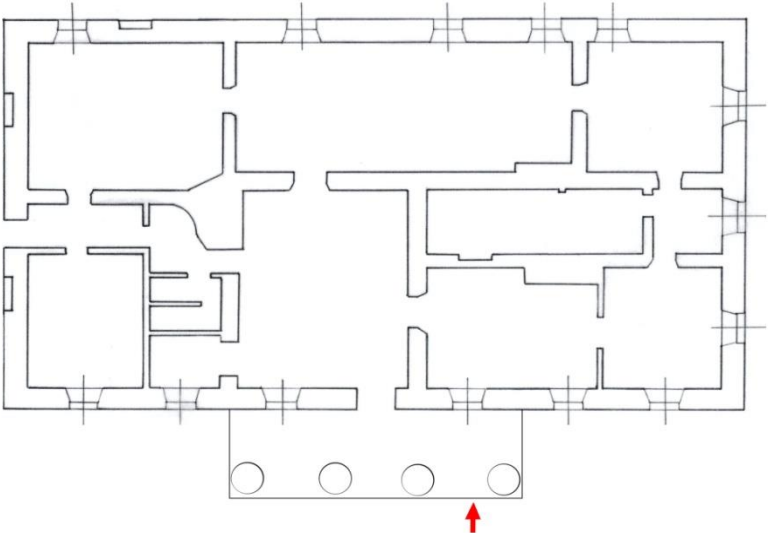

L. p.	Opis warstwy, charakterystyka	Oznaczenie warstwy	Faza chronologiczna	Datowanie
8	Monochromia; szara		IX	pocz. XXI w.
7	Monochromia; biała		VIII	1993 r.
6	Monochromia; szara		VII	1985 r.
5	Monochromia; chłodna, jasna szara		VI-VII	3 ćw. XX w.
4	Monochromia; ugier jasny		VI	1970 r.
3	Zaprawa wapienno-piaskowa		VI	1970 r.
2	Monochromia; biała złamana niebieskim		III	Pocz. XX w.
1	Pobiała wapienna. Monochromia; kość słoniowa		I	1830-35
0	Zaprawa wapienno-piaskowa		I	1830-835

<p>F-2</p> <p>Portyk, fronton, narożnik zachodni, odkrywka naturalna.</p> <p>Łącut, Budynek Muzeum Gorzelnictwa</p> <p>Badania Konserwatorskie, Stratygrafia elewacji zewnętrznych</p>	<p>Lokalizacja odkrywki na rzucie</p>
<p>Widok ogólny (foto nr 3)</p> 	<p>Odkrywka nr 2 (foto nr 4)</p>

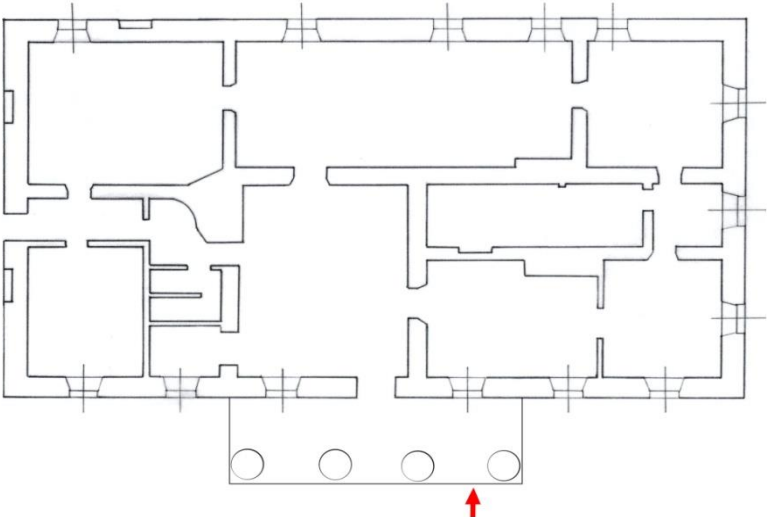

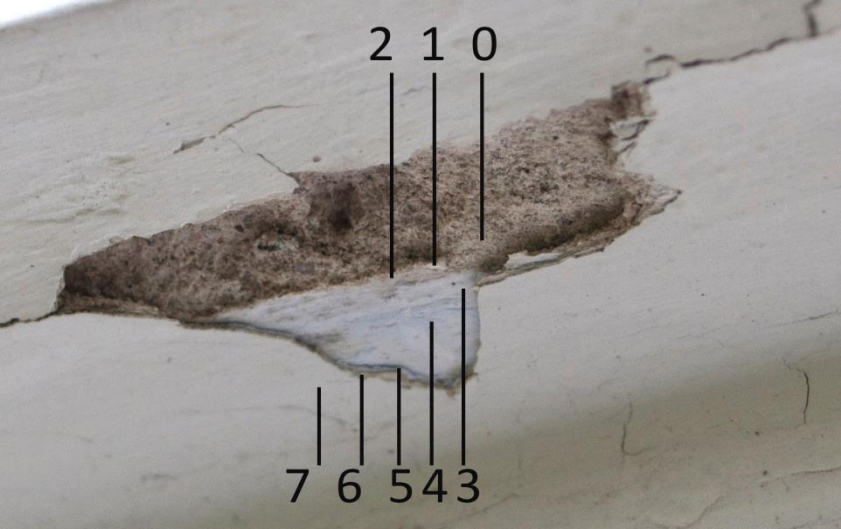
L. p.	Opis warstwy, charakterystyka	Oznaczenie warstwy	Faza chronologiczna	Datowanie
6	Monochromia; biała		IX	Pocz. XXI w.
5	Monochromia; kość słoniowa		VIII	1993 r.
4	Zaprawa wapienno-piaskowa		VIII	1993 r.
3	Monochromia; ugier		III	Pocz. XX w.
2	Monochromia; ugier		II	2-3 ćw. XIX w.
1	Monochromia; pobiała		I	1830-35
0	Zaprawa wapienno-piaskowa		I	1830-35

<p>F-3</p> <p>Portyk, fronton, narożnik zachodni, odkrywka naturalna.</p> <p>Łańcut, Budynek Muzeum Gorzelnictwa</p> <p>Badania Konserwatorskie, Stratygrafia elewacji zewnętrznych</p>	<p>Lokalizacja odkrywki na rzucie</p>
<p>Widok ogólny (foto nr 5)</p> 	<p>Odkrywka nr 3 (foto nr 6)</p>

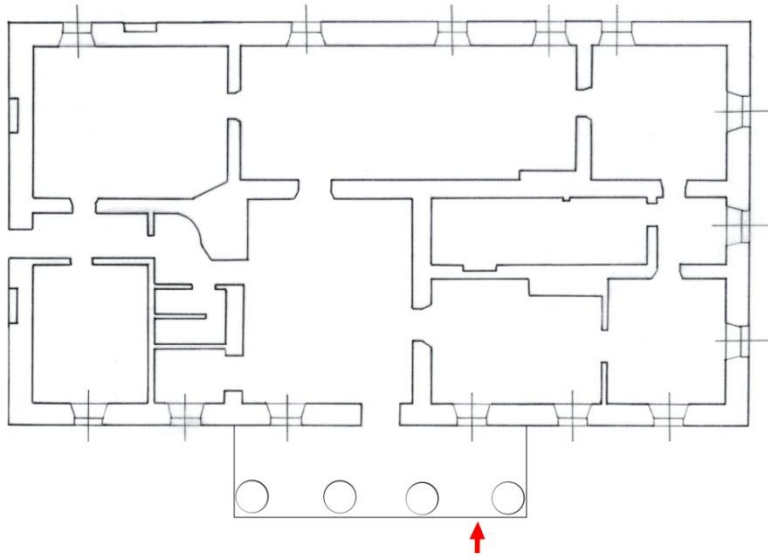

L. p.	Opis warstwy, charakterystyka	Oznaczenie warstwy	Faza chronologiczna	Datowanie
8	Monochromia; biały		IX	Pocz. XXI w.
7	Monochromia; biały		VIII	1993 r.
6	Monochromia; kość słoniowa		IV	1926-28
5	Zaprawa wapienno-piaskowa		IV	1926-28
4	Monochromia; ugier		III	Pocz. XX w.
3	Monochromia; ugier		II	2-3 ćw. XIX w.
2	Monochromia; pobiała		I	1830-35
1	Zaprawa wapienno-piaskowa		I	1830-35
0	Wątek ceglany		I	1830-35

<p>F-4</p> <p>Portyk, belkowanie, gzyms, odcinek zachodni. Odkrywka naturalna.</p> <p>Łańcut, Budynek Muzeum Gorzelnictwa</p> <p>Badania Konserwatorskie, Stratygrafia elewacji zewnętrznych</p>	<p>Lokalizacja odkrywki na rzucie</p>
<p>Widok ogólny (foto nr 7)</p> 	<p>Odkrywka nr 4 (foto nr 8)</p>

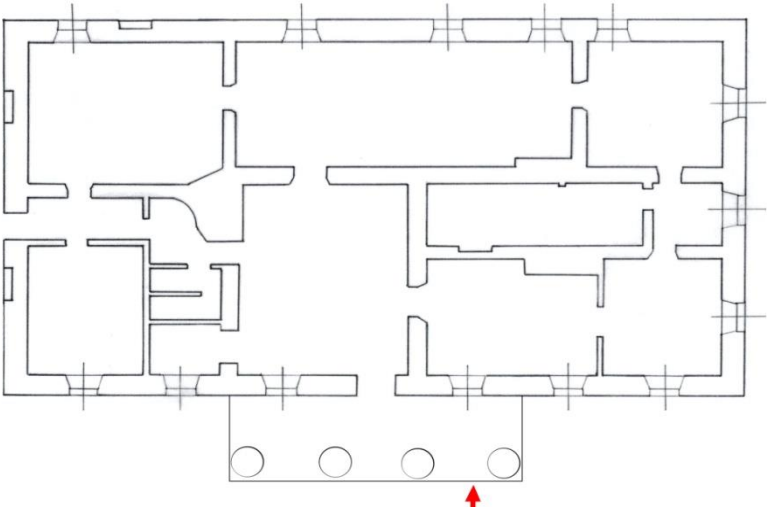

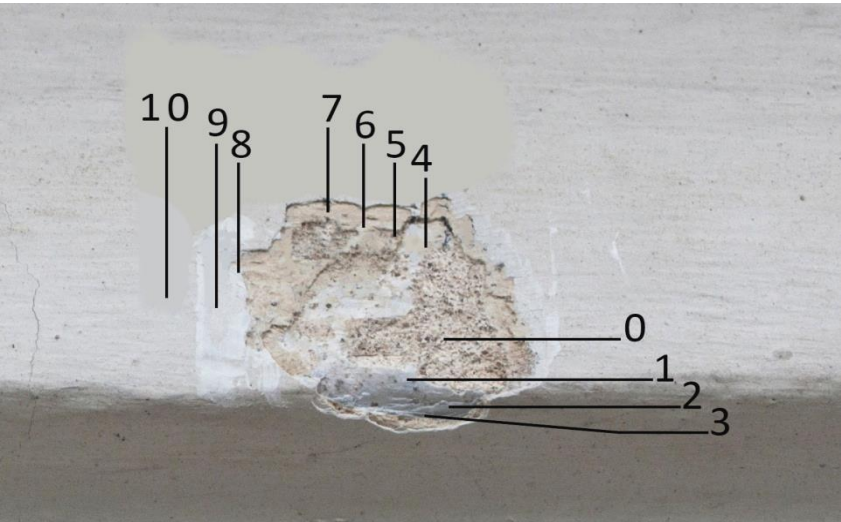
L. p.	Opis warstwy, charakterystyka	Oznaczenie warstwy	Faza chronologiczna	Datowanie
5	Monochromia; biały		IX	Pocz. XXI w.
4	Monochromia; biały		VIII	1993
3	Monochromia; szary		IV	1926-28
2	Monochromia; jasno niebieski		III-IV	1 ćw. XX w.
1	Monochromia; biały		III-IV	1 ćw. XX w.
0	Zaprawa wapienno-piaskowa		III-IV	1 ćw. XX w.

<p>F-5</p> <p>Portyk, belkowanie, gzyms, odcinek zachodni. Odkrywka naturalna.</p> <p>Łańcut, Budynek Muzeum Gorzelnictwa</p> <p>Badania Konserwatorskie, Stratygrafia elewacji zewnętrznych</p>	<p>Lokalizacja odkrywki na rzucie</p>
<p>Widok ogólny (foto nr 9)</p> 	<p>Odkrywka nr 5 (foto nr 10)</p>

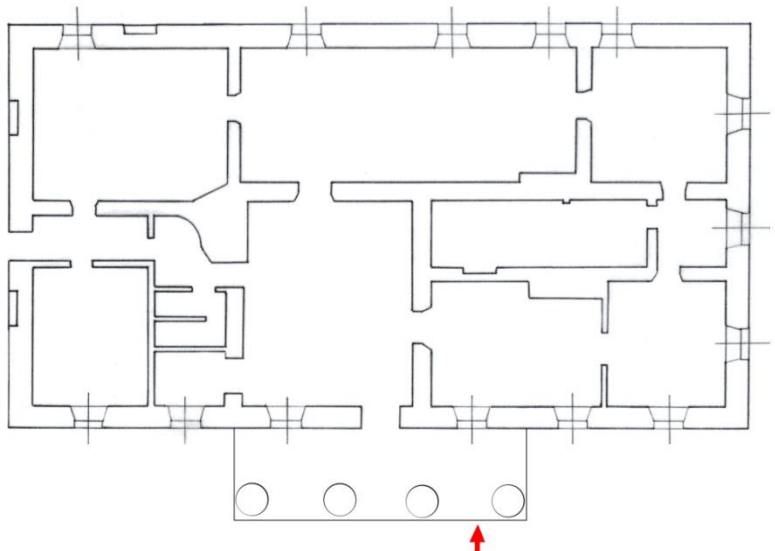

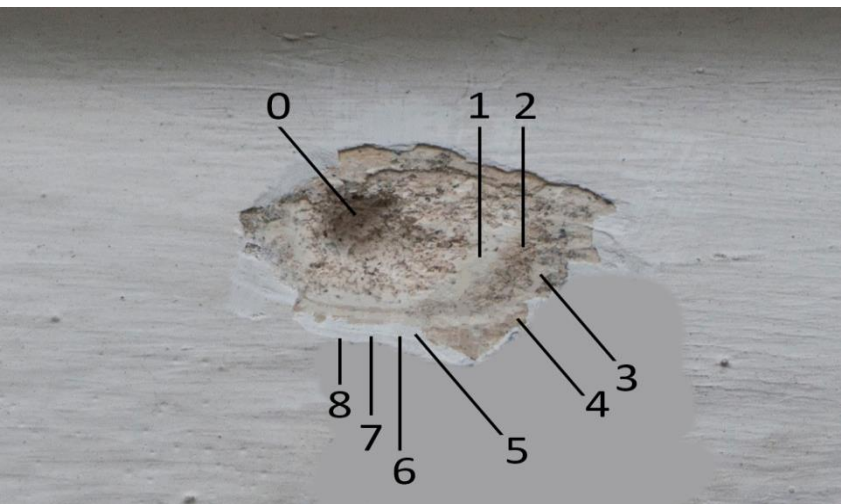
L. p.	Opis warstwy, charakterystyka	Oznaczenie warstwy	Faza chronologiczna	Datowanie
7	Monochromia; biała		IX	Pocz. XXI w.
6	Monochromia; ugier/szary		VI	1970 r.
5	Monochromia; niebieski jasny		III-IV	1 ćw. XX w.
4	Monochromia; niebieski jasny		III-IV	1 ćw. XX w.
3	Monochromia; niebieski jasny		III-IV	1 ćw. XX w.
2	Monochromia; szary		II	1926-28
1	Monochromia; pobiała		I	1830-35
0	Zaprawa wapienno-piaskowa		I	1830-35

<p>F-6</p> <p>Portyk, belkowanie, gzyms, odcinek zachodni. Odkrywka naturalna.</p> <p>Łańcut, Budynek Muzeum Gorzelnictwa</p> <p>Badania Konserwatorskie, Stratygrafia elewacji zewnętrznych</p>	<p>Lokalizacja odkrywki na rzucie</p>
<p>Widok ogólny (foto nr 11)</p> 	<p>Odkrywka nr 6 (foto nr 12)</p>

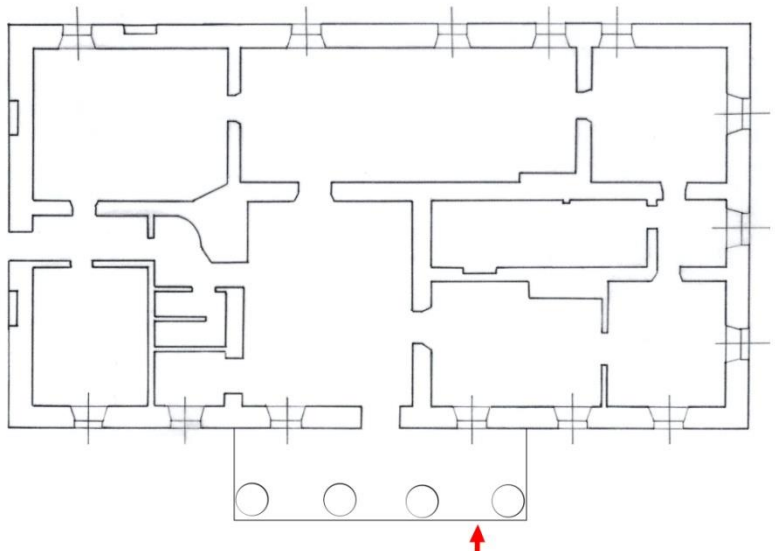

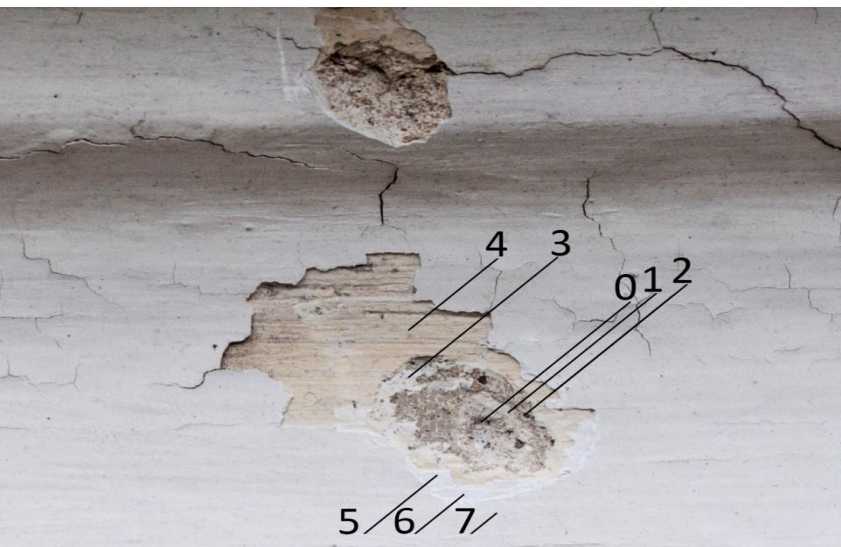
L. p.	Opis warstwy, charakterystyka	Oznaczenie warstwy	Faza chronologiczna	Datowanie
5	Monochromia; pobiała		IX	Pocz. XXI w.
4	Monochromia; pobiała		VIII	1993 r.
3	Monochromia; ugier		VI	1970 r.
2	Monochromia; pobiała		IV	1926-28
1	Monochromia; pobiała		I	1830-35
0	Zaprawa wapienno-piaskowa		I	1830-35

<p>F-7</p> <p>Portyk, belkowanie, gzyms, odcinek zachodni.</p> <p>Łącut, Budynek Muzeum Gorzelnictwa</p> <p>Badania Konserwatorskie, Stratygrafia elewacji zewnętrznych</p>	<p>Lokalizacja odkrywki na rzucie</p>
<p>Widok ogólny (foto nr 13)</p> 	<p>Odkrywka nr 7 (foto nr 14)</p>

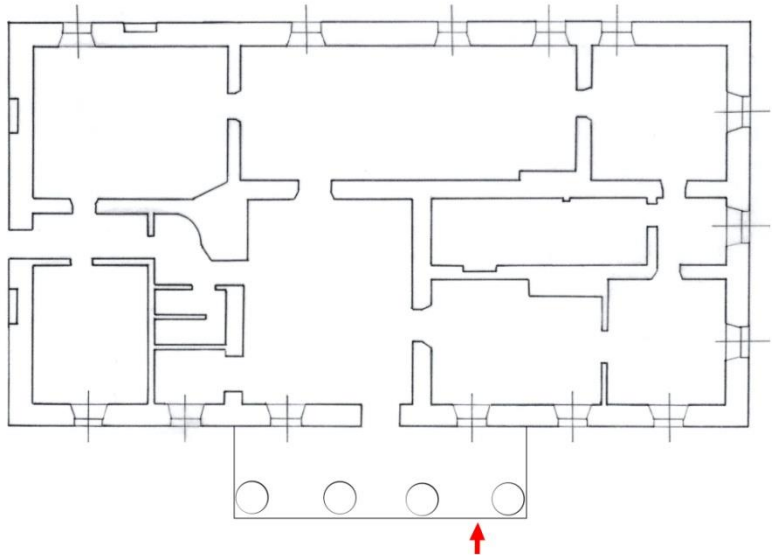

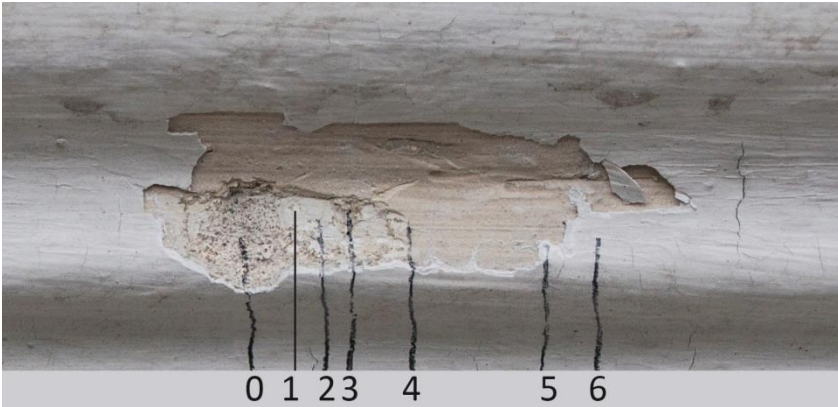
L. p.	Opis warstwy, charakterystyka	Oznaczenie warstwy	Faza chronologiczna	Datowanie
10	Monochromia; pobiała		IX	Pocz. XXI w.
9	Monochromia; pobiała		VIII	1993 r.
8	Monochromia; pobiała		VII	1985 r.
7	Monochromia; ugier jasny		VI	1970 r.
6	Monochromia; ugier jasny		V	Poł. XX w.
5	Zaprawa wapienno-piaskowa		V	Poł. XX w.
4	Monochromia; ugier jasny		IV	1926-28
3	Monochromia; niebieski jasny		III-IV	1 ćw. XX w.
2	Monochromia; niebieski jasny		III-IV	1 ćw. XX w.
1	Monochromia; niebieski jasny		III-IV	1 ćw. XX w.
0	Zaprawa wapienno-piaskowa		III-IV	1 ćw. XX w.

<p>F-8</p> <p>Portyk, belkowanie, gzyms, odcinek zachodni.</p> <p>Łańcut, Budynek Muzeum Gorzelnictwa</p> <p>Badania Konserwatorskie, Stratygrafia elewacji zewnętrznych</p>	<p>Lokalizacja odkrywki na rzucie</p>
<p>Widok ogólny (foto nr 15)</p> 	<p>Odkrywka nr 8 (foto nr 16)</p>

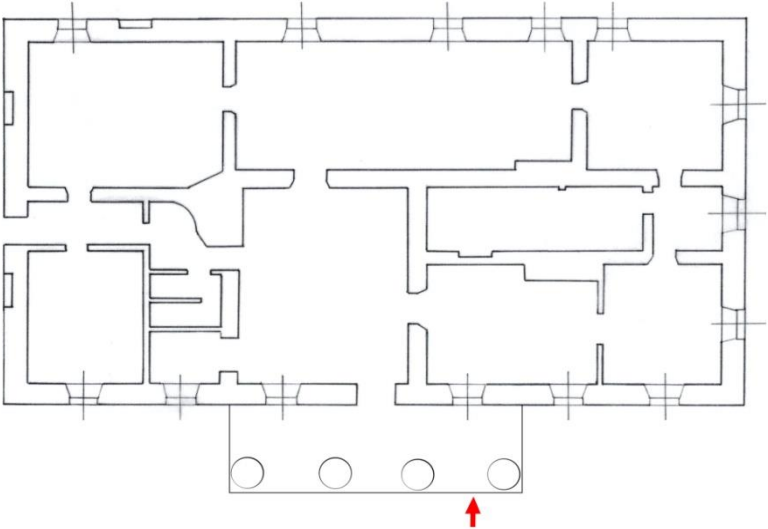

L. p.	Opis warstwy, charakterystyka	Oznaczenie warstwy	Faza chronologiczna	Datowanie
8	Monochromia; biała		IX	Pocz. XXI w.
7	Monochromia; biała		VIII	1993 r.
6	Monochromia; biała		VII	1985 r.
5	Monochromia; biała		VI	1970 r.
4	Monochromia; ugier		V	Poł. XX w.
3	Monochromia; kość słoniowa		IV	1926-28
2	Zaprawa wapienno-piaskowa		II	1926-28
1	Monochromia; kość słoniowa		I	1830-35
0	Zaprawa wapienno-piaskowa		I	1830-35

<p>F-9</p> <p>Portyk, belkowanie, architrav, odcinek zachodni.</p> <p>Łańcut, Budynek Muzeum Gorzelnictwa</p> <p>Badania Konserwatorskie, Stratygrafia elewacji zewnętrznych</p>	<p>Lokalizacja odkrywki na rzucie</p>
<p>Widok ogólny (foto nr 17)</p> 	<p>Odkrywka nr 9 (foto nr 18)</p>

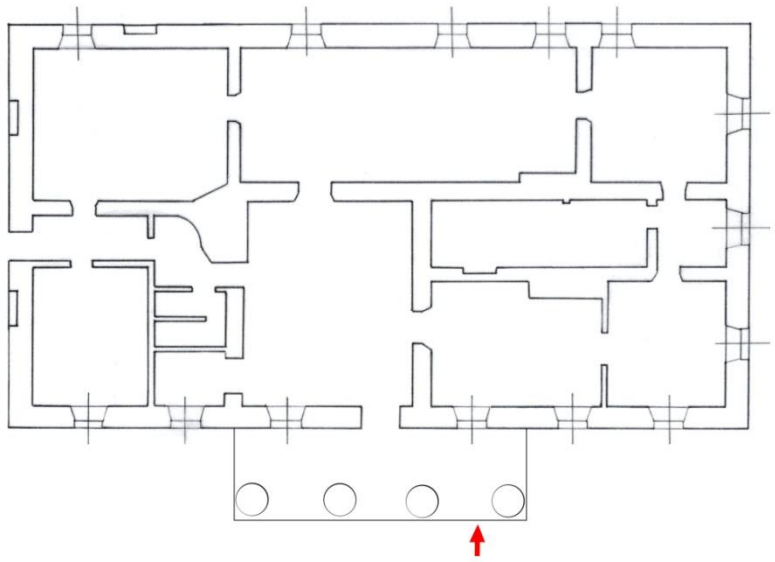

L. p.	Opis warstwy, charakterystyka	Oznaczenie warstwy	Faza chronologiczna	Datowanie
7	Monochromia; biała		IX	Pocz. XXI w.
6	Monochromia; biała		VIII	1993 r.
5	Monochromia; biała		VII	19j85 r.
4	Monochromia; ugier		VI	1970 r.
3	Monochromia; kość słoniowa		IV	1926-28
2	Zaprawa wapienno-piaskowa		II	1926-28
1	Monochromia; kość słoniowa		I	1830-35
0	Zaprawa wapienno-piaskowa		I	1830-35

<p>F-10</p> <p>Portyk, belkowanie, architrav, odcinek zachodni.</p> <p>Łącut, Budynek Muzeum Gorzelnictwa</p> <p>Badania Konserwatorskie, Stratygrafia elewacji zewnętrznych</p>	<p>Lokalizacja odkrywki na rzucie</p>
<p>Widok ogólny (foto nr 19)</p> 	<p>Odkrywka nr 10 (foto nr 20)</p>

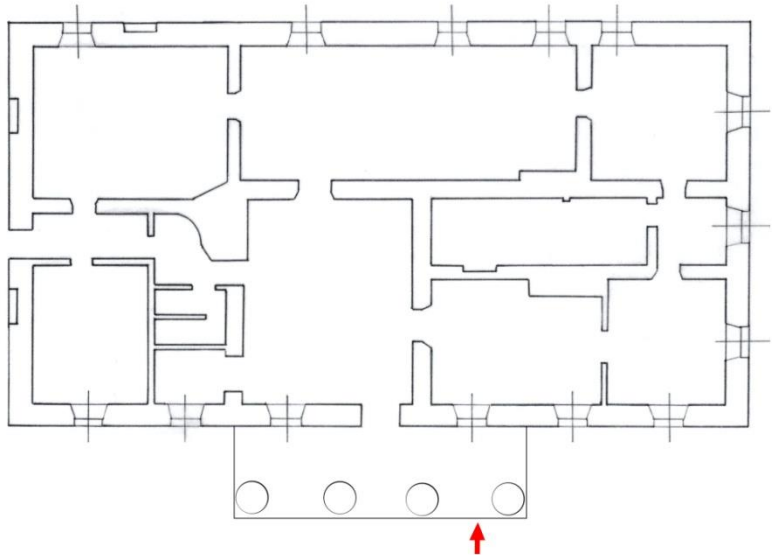

L. p.	Opis warstwy, charakterystyka	Oznaczenie warstwy	Faza chronologiczna	Datowanie
6	Monochromia; biała		IX	Pocz. XXI w.
5	Monochromia; biała		VIII	1993 r.
4	Monochromia; ugier		VI	1970 r.
3	Zaprawa wapienno-piaskowa		VI	1970 r.
2	Monochromia; ugier/ kość słoniowa		II	2-3 ćw. XIX
1	Monochromia; kość słoniowa		I	1830-35
0	Zaprawa wapienno-piaskowa		I	1830-35

<p>F-11</p> <p>Portyk, belkowanie, architraw, odcinek zachodni</p> <p>Łącut, Budynek Muzeum Gorzelnictwa</p> <p>Badania Konserwatorskie, Stratygrafia elewacji zewnętrznych</p>	<p>Lokalizacja odkrywki na rzucie</p>
<p>Widok ogólny (foto nr 21)</p> 	<p>Odkrywka nr 11 (foto nr 22)</p>

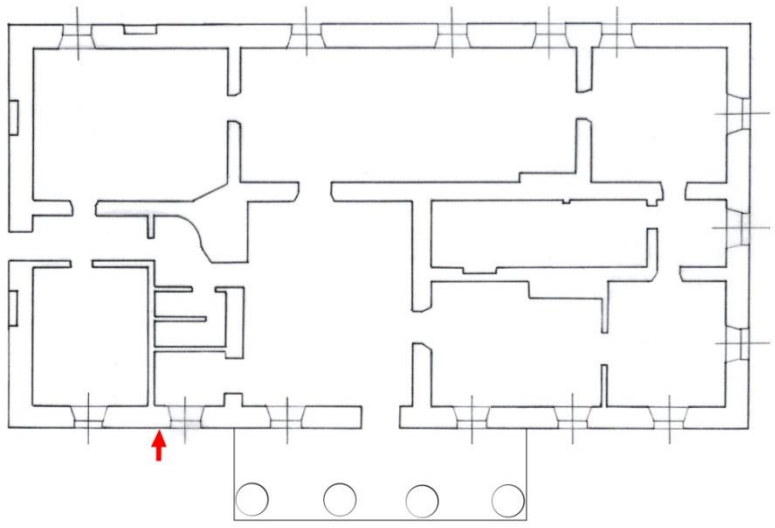

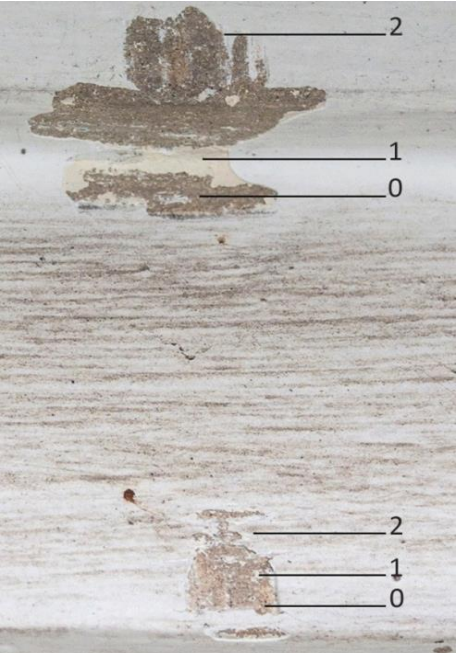
L. p.	Opis warstwy, charakterystyka	Oznaczenie warstwy	Faza chronologiczna	Datowanie
7	Monochromia; biała		IX	Pocz. XXI w.
6	Monochromia; biała		VIII	1993 r.
5	Monochromia; ugier		V	1970 r.
4	Monochromia; kość słoniowa		IV	1926-28
3	Zaprawa wapienno-piaskowa		IV	1927-28
2	Monochromia; ugier/ kość słoniowa		II	2-3 ćw. XIX
1	Monochromia; kość słoniowa		I	1830-35
0	Zaprawa wapienno-piaskowa		I	1830-35

<p>F-12</p> <p>Portyk, fronton, gzyms ukośny, odcinek zachodni</p> <p>Łańcut, Budynek Muzeum Gorzelnictwa</p> <p>Badania Konserwatorskie, Stratygrafia elewacji zewnętrznych</p>	<p>Lokalizacja odkrywki na rzucie</p>
<p>Widok ogólny (foto nr 23)</p> 	<p>Odkrywka nr 12 (foto nr 24)</p>

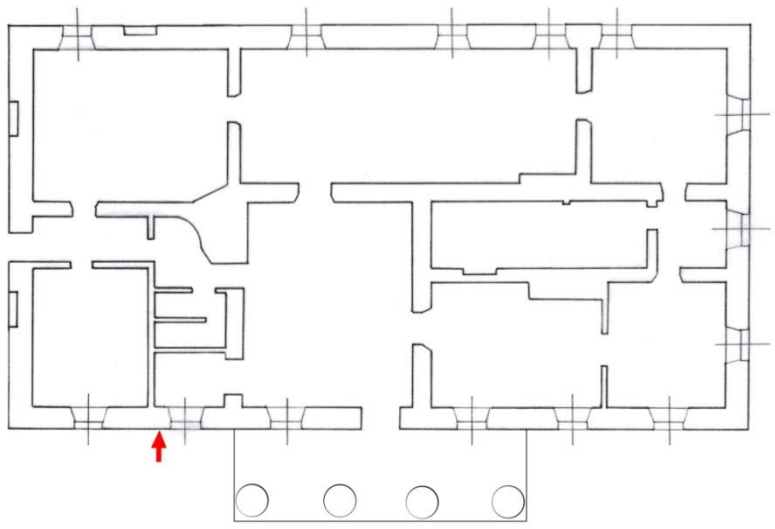

L. p.	Opis warstwy, charakterystyka	Oznaczenie warstwy	Faza chronologiczna	Datowanie
4	Monochromia; biała		IX	Pocz. XXI w.
3	Monochromia; biała		VI	1970 r.
2	Monochromia; ugier		V	Poł. XX w.
1	Monochromia; kość słoniowa		IV	1926-28
0	Zaprawa wapienno-piaskowa		IV	1926-28

<p>F-13</p> <p>Portyk, fronton, gzyms ukośny, odcinek zachodni.</p> <p>Łańcut, Budynek Muzeum Gorzelnictwa</p> <p>Badania Konserwatorskie, Stratygrafia elewacji zewnętrznych</p>	<p>Lokalizacja odkrywki na rzucie</p>
<p>Widok ogólny (foto nr 25)</p> 	<p>Odkrywka nr 13 (foto nr 26)</p>

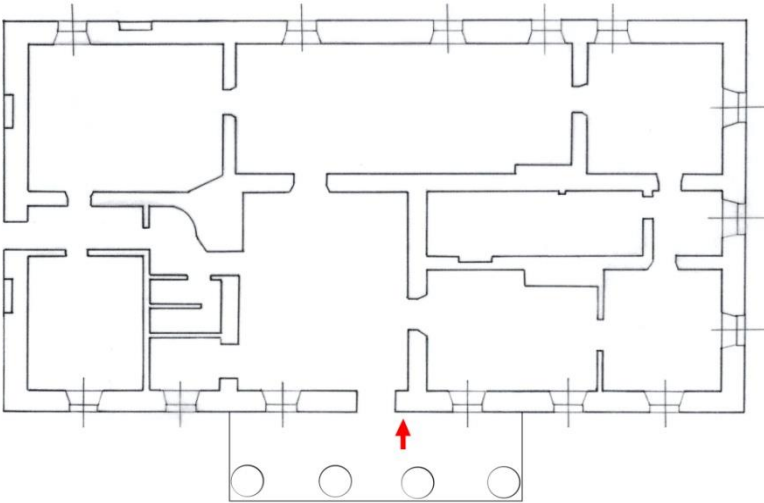

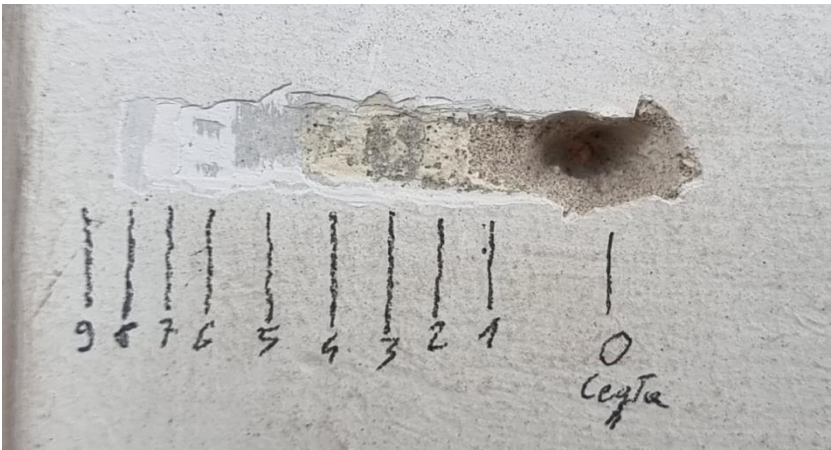
L. p.	Opis warstwy, charakterystyka	Oznaczenie warstwy	Faza chronologiczna	Datowanie
4	Monochromia; biała		IX	Pocz. XXI w.
3	Monochromia; ugier		VI	1970 r.
2	Monochromia; ugier jasny		V	Poł. XX w.
1	Monochromia; biała		IV	1926-28
0	Zaprawa wapienno-piaskowa		IV	1926-28

<p>F-14</p> <p>Elewacja północna, gzyms, odcinek wschodni.</p> <p>Łącut, Budynek Muzeum Gorzelnictwa</p> <p>Badania Konserwatorskie, Stratygrafia elewacji zewnętrznych</p>	<p>Lokalizacja odkrywki na rzucie</p>
<p>Widok ogólny (foto nr 27)</p> 	<p>Odkrywka nr 14 (foto nr 28)</p>

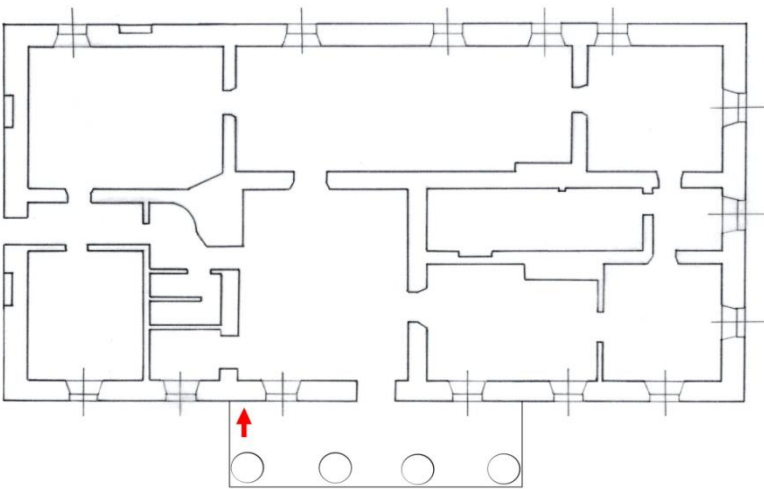

L. p.	Opis warstwy, charakterystyka	Oznaczenie warstwy	Faza chronologiczna	Datowanie
2	Monochromia; pobiała		IX	Pocz. XXI w.
1	Monochromia; kość słoniowa		VIII	1993 r.
0	Zaprawa wapienno-piaskowa		VIII	1993 r.

<p>F-15</p> <p>Elewacja północna, gzyms, odcinek wschodni.</p> <p>Łańcut, Budynek Muzeum Gorzelnictwa</p> <p>Badania Konserwatorskie, Stratygrafia elewacji zewnętrznych</p>	<p>Lokalizacja odkrywki na rzucie</p>
<p>Widok ogólny (foto nr 29)</p> 	<p>Odkrywka nr 15 (foto nr 30)</p>

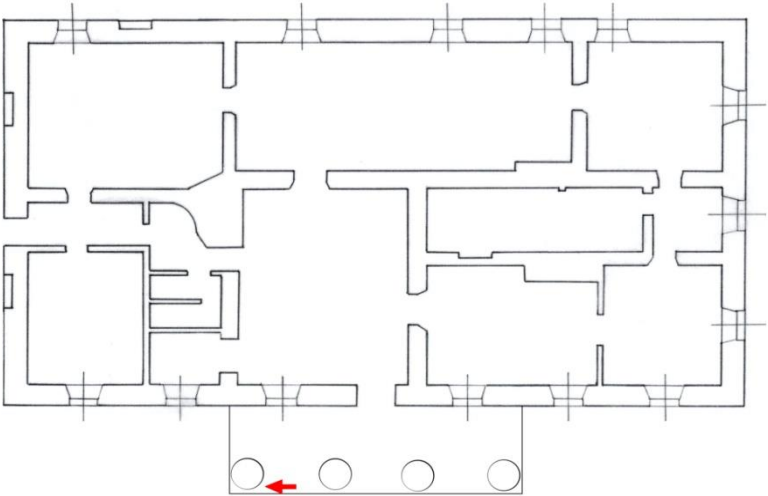

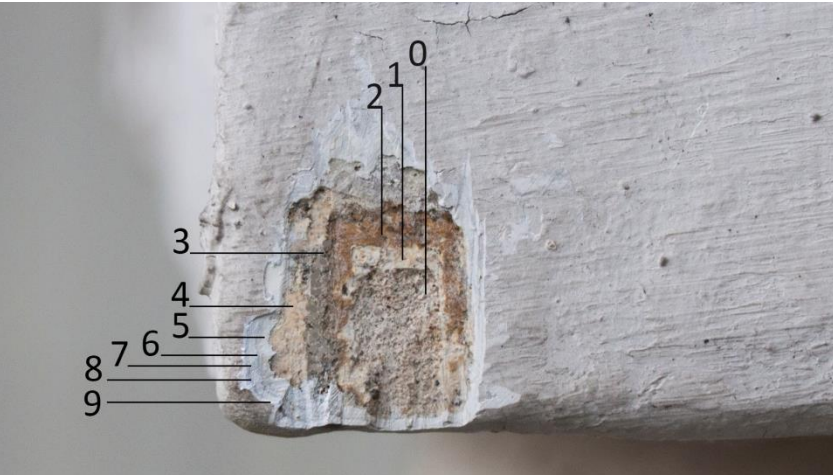
L. p.	Opis warstwy, charakterystyka	Oznaczenie warstwy	Faza chronologiczna	Datowanie
2	Monochromia; pobiała		IX	Pocz. XXI w.
1	Monochromia; kość słoniowa		VIII	1993 r.
0	Zaprawa wapienno-piaskowa		VIII	1993 r.

<p>F-16</p> <p>Elewacja północna, boniowanie flankujące portal wejściowy (fragment zachodni).</p> <p>Łańcut, Budynek Muzeum Gorzelnictwa</p> <p>Badania Konserwatorskie, Stratygrafia elewacji zewnętrznych</p>	<p>Lokalizacja odkrywki na rzucie</p>
<p>Widok ogólny (foto nr 31)</p> 	<p>Odkrywka nr 16 (foto nr 32)</p>

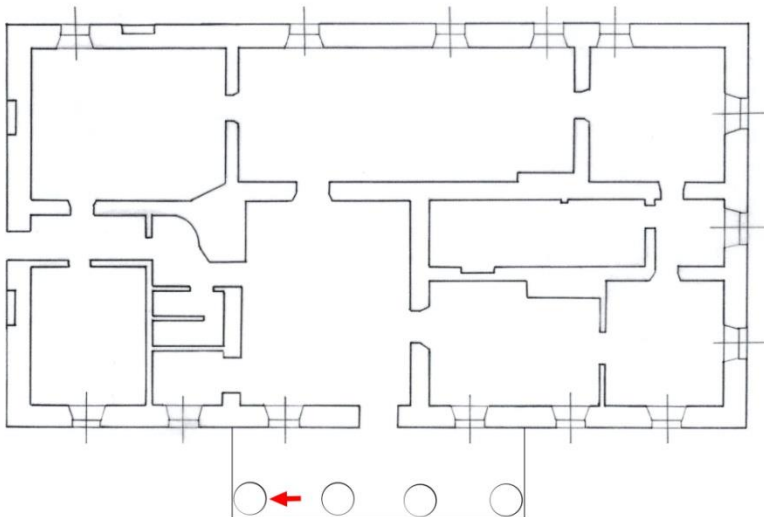
L. p.	Opis warstwy, charakterystyka	Oznaczenie warstwy	Faza chronologiczna	Datowanie
9	Monochromia; biała		IX	Pocz. XXI w.
8	Monochromia; szara		VIII	1993 r.
7	Monochromia; biała		VII	1985 r.
6	Monochromia; biała		VI	1970 r.
5	Monochromia; szara		V	Poł. XX w.
4	Monochromia; kość słoniowa		IV	1926-28
3	Zaprawa wapienno-piaskowa		IV	1926-28
2	Monochromia; kość słoniowa		I	1830-35
1	Zaprawa wapienno-piaskowa		I	1830-35
0	Cegła		I	1830-35

<p>F-17</p> <p>Elewacja północna, boniowanie flankujące portal wejściowy (fragment wschodni).</p> <p>Łącut, Budynek Muzeum Gorzelnictwa</p> <p>Badania Konserwatorskie, Stratygrafia elewacji zewnętrznych</p>	<p>Lokalizacja odkrywki na rzucie</p>
<p>Widok ogólny (foto nr 33)</p> 	<p>Odkrywka nr 17 (foto nr 34)</p>

L. p.	Opis warstwy, charakterystyka	Oznaczenie warstwy	Faza chronologiczna	Datowanie
5	Monochromia; biała		IX	Pocz. XXI w.
4	Monochromia; biała		VIII	1993 r.
3	Monochromia; biała		VII	1985 r.
2	Monochromia; szara		VI	1970 r.
1	Monochromia; kość słoniowa		IV	1926-28
0	Zaprawa wapienno-piaskowa		IV	1926-28

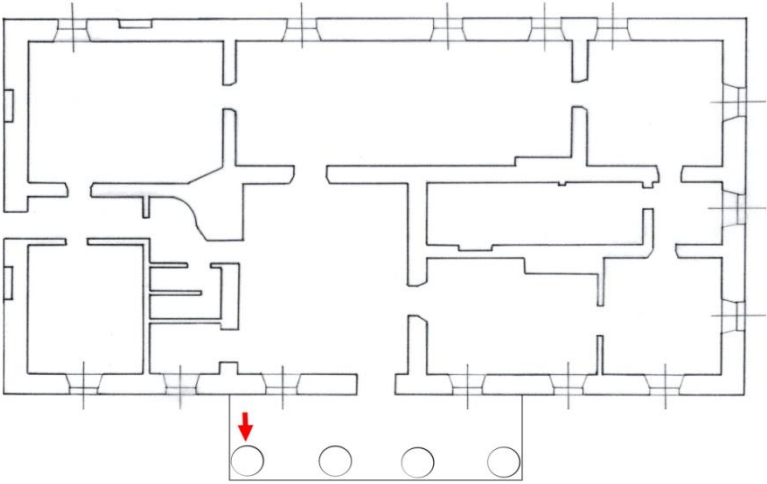

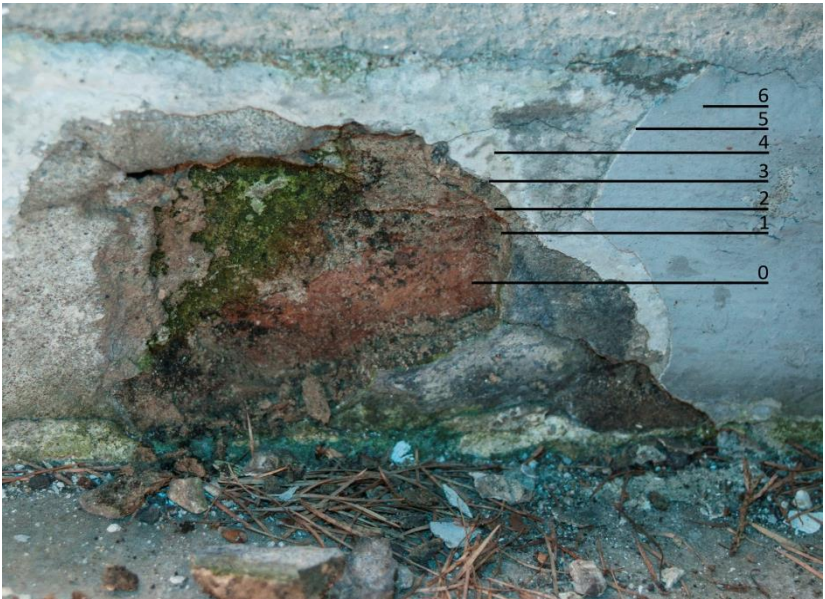
<p>F-18</p> <p>Portyk, kolumna wschodnia narożna, abakus.</p> <p>Łańcut, Budynek Muzeum Gorzelnictwa</p> <p>Badania Konserwatorskie, Stratygrafia elewacji zewnętrznych</p>	<p>Lokalizacja odkrywki na rzucie</p>
<p>Widok ogólny (foto nr 35)</p> 	<p>Odkrywka nr 18 (foto nr 36)</p>

L. p.	Opis warstwy, charakterystyka	Oznaczenie warstwy	Faza chronologiczna	Datowanie
9	Monochromia; biała		IX	Pocz. XXI w.
8	Monochromia; szara		VIII	1993 r.
7	Monochromia; biała		VII	1985 r.
6	Monochromia; szara		VI	1970 r.
5	Monochromia; biała		V	Poł. XX w.
4	Monochromia; kość słoniowa		IV	1926-28
3	Zaprawa wapienno-piaskowa		IV	1926-28
2	Monochromia; ugier ciemny		II	2-3 ćw. XIX w.
1	Monochromia; kość słoniowa		I	1830-35
0	Zaprawa wapienno-piaskowa		I	1830-35

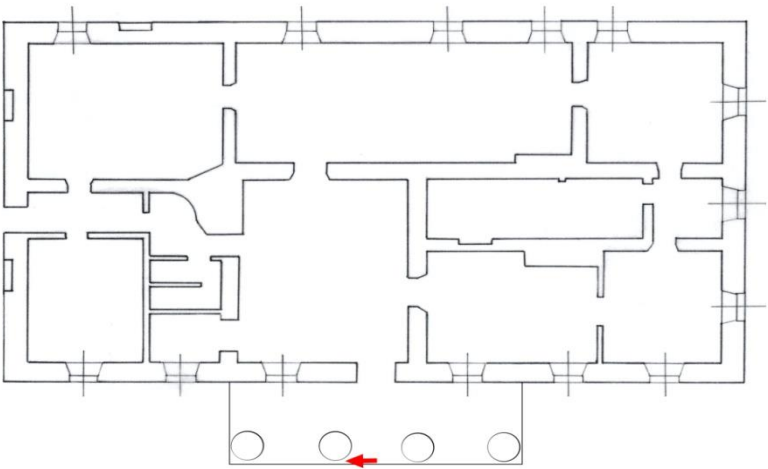

<p>F-19</p> <p>Portyk, kolumna wschodnia narożna, trzon.</p> <p>Łańcut, Budynek Muzeum Gorzelnictwa</p> <p>Badania Konserwatorskie, Stratygrafia elewacji zewnętrznych</p>	<p>Lokalizacja odkrywki na rzucie</p>
--	---

<p>Widok ogólny (foto nr 37)</p> 	<p>Odkrywka nr 19 (foto nr 38)</p>
---	--

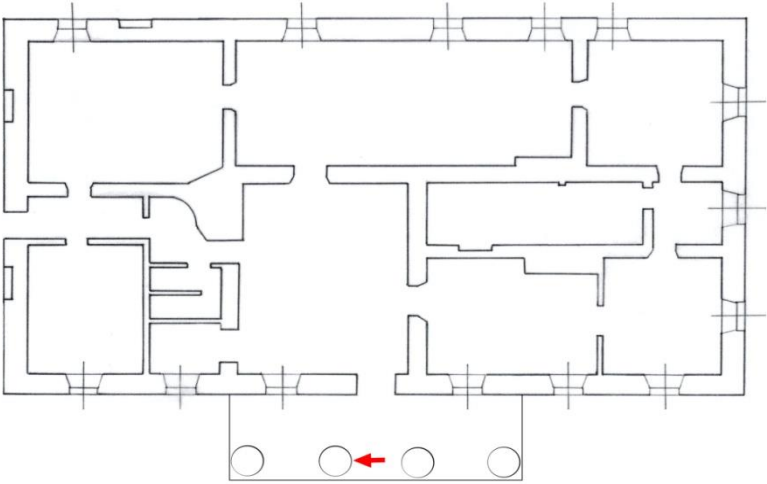

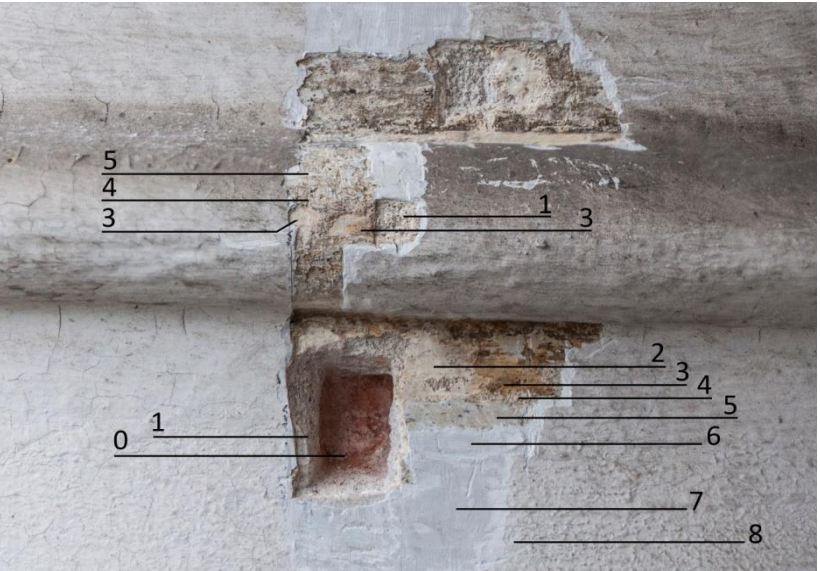
L. p.	Opis warstwy, charakterystyka	Oznaczenie warstwy	Faza chronologiczna	Datowanie
8	Monochromia; biała		IX	Pocz. XXI w.
7	Monochromia; szara		VIII	1993 r.
6	Monochromia; biała		VII	1985 r.
5	Monochromia; jasny niebieska		VI	1970 r.
4	Monochromia; ugier		V	Poł. XX w.
3	Zaprawa wapienno-piaskowa		IV	Poł. XX w.
2	Monochromia; ugier ciemny		II	2-3 ćw. XIX w.
1	Monochromia; kość słoniowa		I	1830-35
0	Zaprawa wapienno-piaskowa		I	1830-35

<p>F-20</p> <p>Portyk, kolumna wschodnia narożna, plinta.</p> <p>Łańcut, Budynek Muzeum Gorzelnictwa</p> <p>Badania Konserwatorskie, Stratygrafia elewacji zewnętrznych</p>	<p>Lokalizacja odkrywki na rzucie</p>
<p>Widok ogólny (foto nr 39)</p> 	<p>Odkrywka nr 20 (foto nr 40)</p>

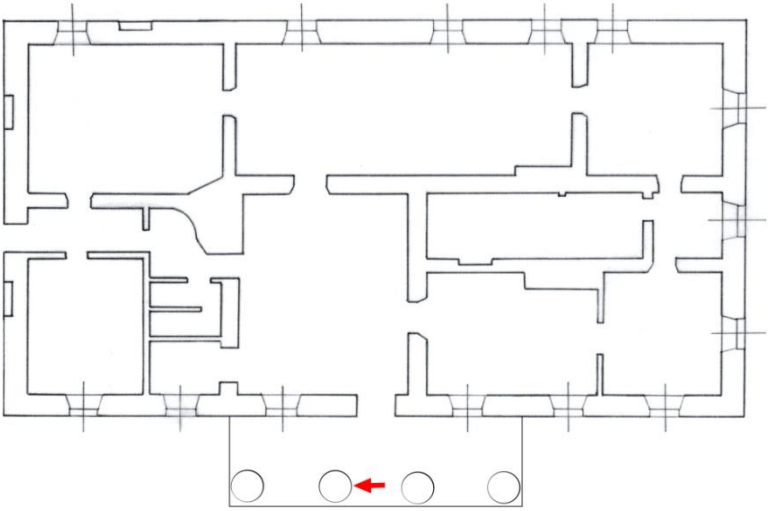

L. p.	Opis warstwy, charakterystyka	Oznaczenie warstwy	Faza chronologiczna	Datowanie
6	Monochromia; szara		IX	Pocz. XXI w.
5	Zaprawa		IX	Pocz. XXI w.
4	Monochromia; biała		VIII	1993 r.
3	Zaprawa		VII	1985 r.
2	Zaprawa wapienno-piaskowa		IV	1926-28
1	Zaprawa wapienno-piaskowa		I	1830-35
0	Wątek ceglany		I	1830-35

<p>F-21</p> <p>Portyk, kolumna wschodnia odśrodkowa, abakus.</p> <p>Łańcut, Budynek Muzeum Gorzelnictwa</p> <p>Badania Konserwatorskie, Stratygrafia elewacji zewnętrznych</p>	<p>Lokalizacja odkrywki na rzucie</p>
<p>Widok ogólny (foto nr 41)</p> 	<p>Odkrywka nr 21 (foto nr 42)</p>

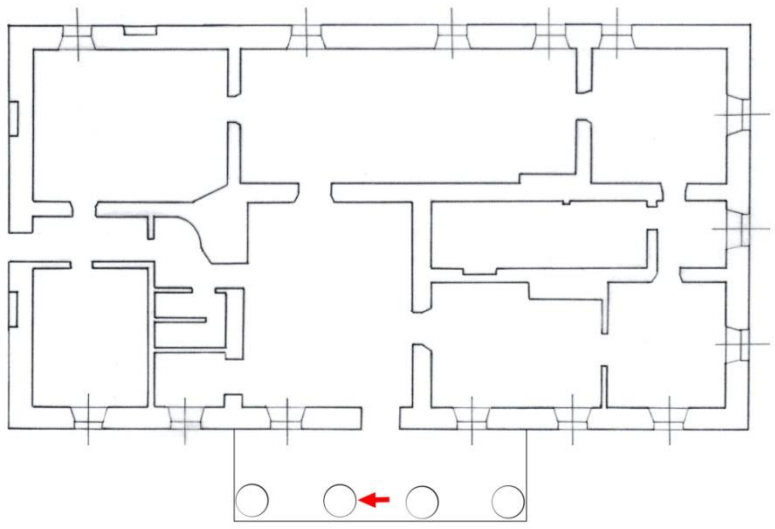

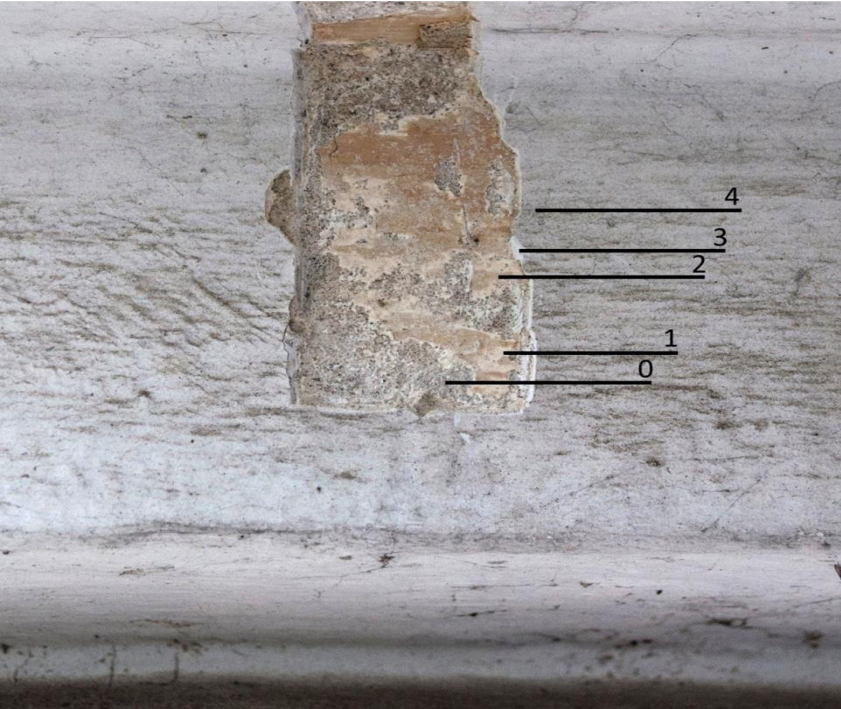
L. p.	Opis warstwy, charakterystyka	Oznaczenie warstwy	Faza chronologiczna	Datowanie
9	Monochromia; biała		IX	Pocz. XXI w.
8	Monochromia; szara		VIII	1993 r.
7	Monochromia; biała		VII	1985 r.
6	Monochromia; biała		VI	1970 r.
5	Monochromia; biała		V	Poł. XX w.
4	Monochromia; kość słoniowa		IV	1926-28
3	Zaprawa wapienno-piaskowa		IV	1926-28
2	Monochromia; ugier ciemny		II	2-3 ćw. XIX w.
1	Monochromia; kość słoniowa		I	1830-35
0	Zaprawa wapienno-piaskowa		I	1830-35

<p>F-22</p> <p>Portyk, kolumna wschodnia odśrodkowa, kapitel.</p> <p>Łańcut, Budynek Muzeum Gorzelnictwa</p> <p>Badania Konserwatorskie, Stratygrafia elewacji zewnętrznych</p>	<p>Lokalizacja odkrywki na rzucie</p>
<p>Widok ogólny (foto nr 43)</p> 	<p>Odkrywka nr 22 (foto nr 44)</p>

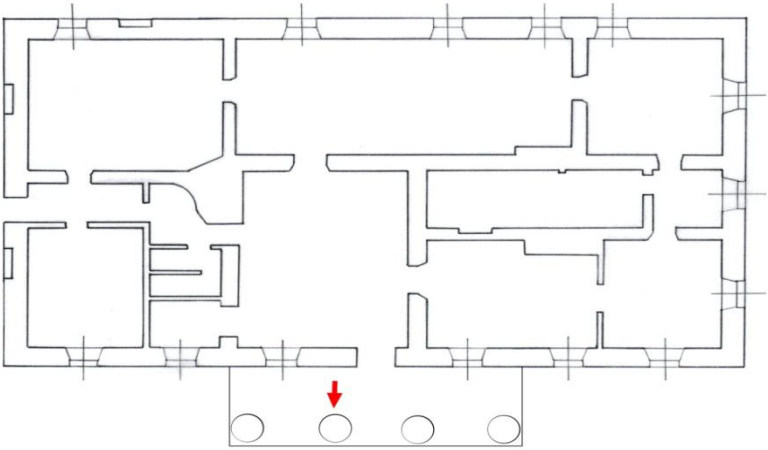

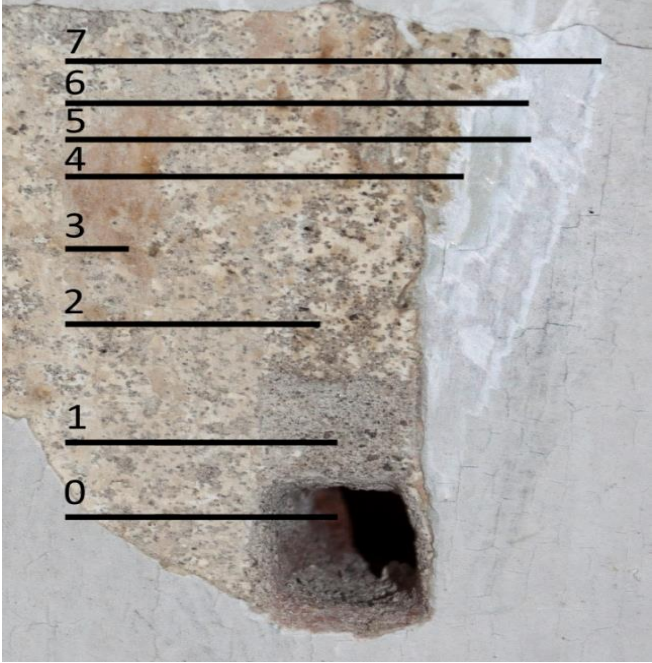
L. p.	Opis warstwy, charakterystyka	Oznaczenie warstwy	Faza chronologiczna	Datowanie
8	Monochromia; biała		IX	Pocz. XXI w.
7	Monochromia; szara		VIII	1993 r.
6	Monochromia; biała		VII	1985 r.
5	Monochromia; kość słoniowa		IV	1926-28
4	Zaprawa wapienno-piaskowa		IV	1926-28
3	Monochromia; ugier ciemny		II	2-3 ćw. XIX w.
2	Monochromia; kość słoniowa		I	1830-35
1	Zaprawa wapienno-piaskowa		I	1830-35
0	Wątek ceglany		I	1830-35

<p>F-23</p> <p>Portyk, kolumna wschodnia odśrodkowa, kapitel.</p> <p>Łańcut, Budynek Muzeum Gorzelnictwa</p> <p>Badania Konserwatorskie, Stratygrafia elewacji zewnętrznych</p>	<p>Lokalizacja odkrywki na rzucie</p>
<p>Widok ogólny (foto nr 45)</p> 	<p>Odkrywka nr 23 (foto nr 46)</p>

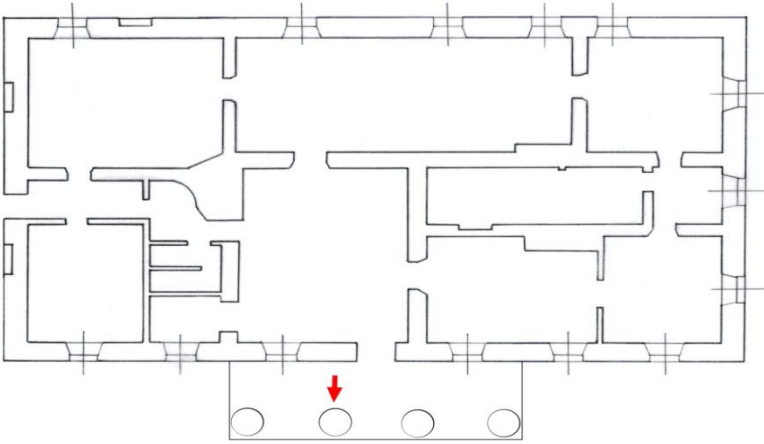

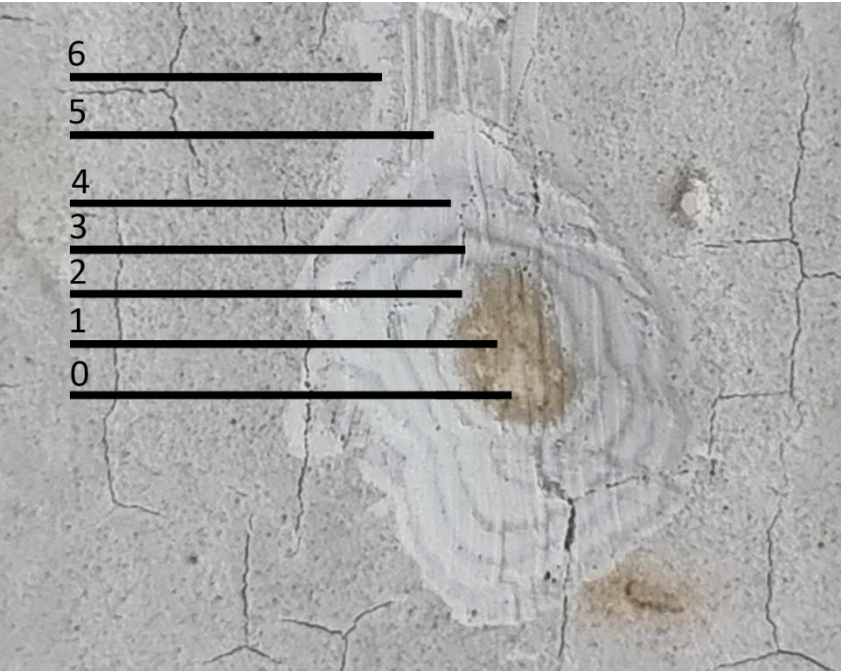
L. p.	Opis warstwy, charakterystyka	Oznaczenie warstwy	Faza chronologiczna	Datowanie
5	Monochromia; biała		IX	Pocz. XXI w.
4	Monochromia; biała		VIII	1993 r.
3	Monochromia; kość słoniowa		IV	1926-28
2	Monochromia; ugier ciemny		II	2-3 ćw. XIX w.
1	Monochromia; kość słoniowa		I	1830-35
0	Zaprawa wapienno-piaskowa		I	1830-35

<p>F-24</p> <p>Portyk, kolumna wschodnia odśrodkowa, abakus.</p> <p>Łańcut, Budynek Muzeum Gorzelnictwa</p> <p>Badania Konserwatorskie, Stratygrafia elewacji zewnętrznych</p>	<p>Lokalizacja odkrywki na rzucie</p>
<p>Widok ogólny (foto nr 47)</p> 	<p>Odkrywka nr 24 (foto nr 48)</p>

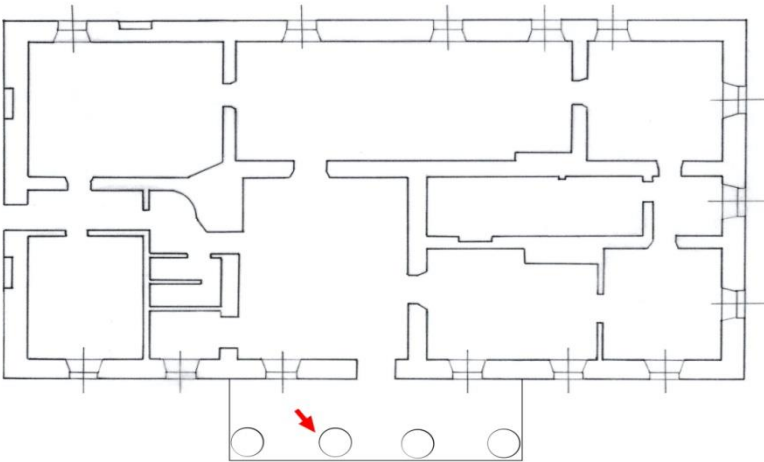

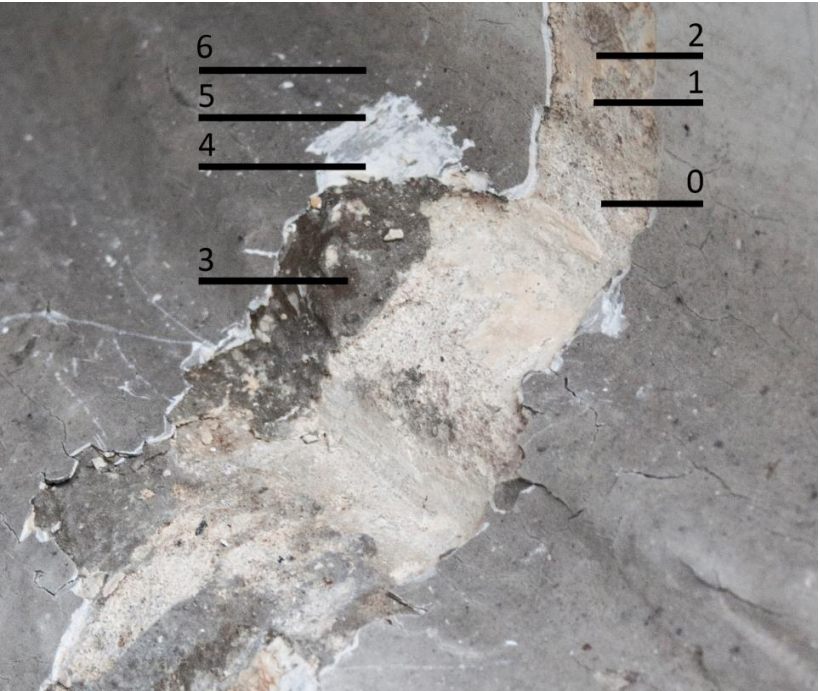
L. p.	Opis warstwy, charakterystyka	Oznaczenie warstwy	Faza chronologiczna	Datowanie
4	Monochromia; biała		IX	Pocz. XXI w.
3	Monochromia; biała		VIII	1993 r.
2	Monochromia; ugier ciemny		II	2-3 ćw. XIX w.
1	Monochromia; kość słoniowa		I	183035
0	Zaprawa wapienno-piaskowa		I	1830-35

<p>F-25</p> <p>Portyk, kolumna wschodnia odśrodkowa, trzon.</p> <p>Łańcut, Budynek Muzeum Gorzelnictwa</p> <p>Badania Konserwatorskie, Stratygrafia elewacji zewnętrznych</p>	<p>Lokalizacja odkrywki na rzucie</p>
<p>Widok ogólny (foto nr 49)</p> 	<p>Odkrywka nr 25 (foto nr 50)</p>

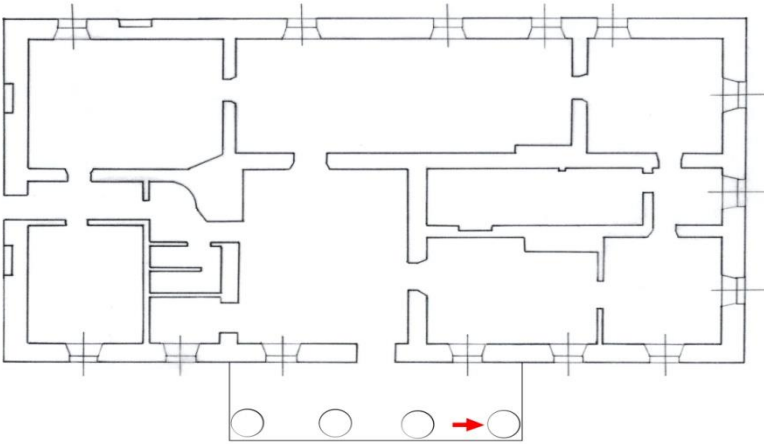

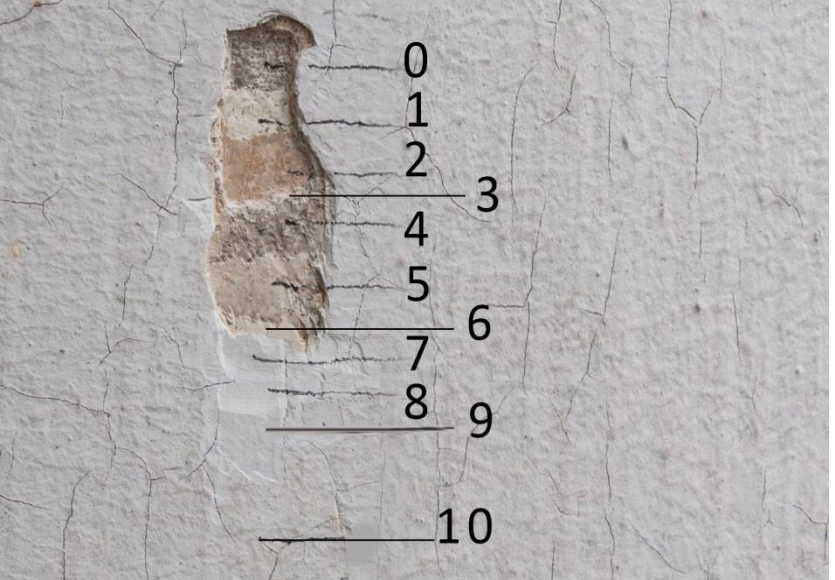
L. p.	Opis warstwy, charakterystyka	Oznaczenie warstwy	Faza chronologiczna	Datowanie
7	Monochromia; biała		IX	Pocz. XXI w.
6	Monochromia; biała		VIII	1993 r.
5	Monochromia; biała		VII	1985 r.
4	Monochromia; szara		IV	1926—28
3	Monochromia; ugier ciemny		II	2-3 ćw. XIX w.
2	Monochromia; kość słoniowa		I	1830-35
1	Zaprawa wapienno-piaskowa		I	1830-35
0	Wątek ceglany		I	1830-35

<p>F-26</p> <p>Portyk, kolumna wschodnia odśrodkowa, trzon.</p> <p>Łańcut, Budynek Muzeum Gorzelnictwa</p> <p>Badania Konserwatorskie, Stratygrafia elewacji zewnętrznych</p>	<p>Lokalizacja odkrywki na rzucie</p>
<p>Widok ogólny (foto nr 51)</p> 	<p>Odkrywka nr 26 (foto nr 52)</p>

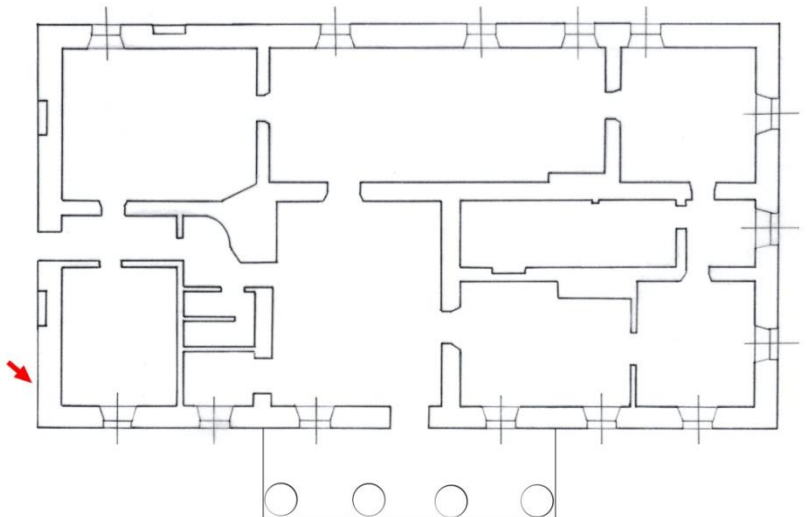

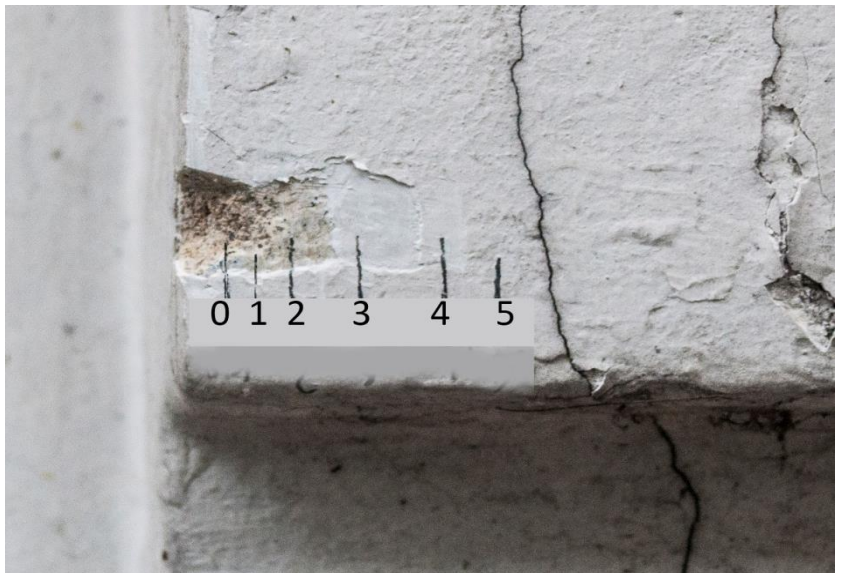
L. p.	Opis warstwy, charakterystyka	Oznaczenie warstwy	Faza chronologiczna	Datowanie
6	Monochromia; biała		IX	Pocz. XXI w.
5	Monochromia; biała		VIII	1993 r.
4	Monochromia; biała		VII	1985 r.
3	Monochromia; biała		VI	1970 r.
2	Monochromia; szara		IV	1926-28
1	Monochromia; ugier		II	2-3 ćw. XIX w.
0	Monochromia; kość słoniowa		I	1830-35

<p>F-27</p> <p>Portyk, kolumna wschodnia odśrodkowa, baza.</p> <p>Łańcut, Budynek Muzeum Gorzelnictwa</p> <p>Badania Konserwatorskie, Stratygrafia elewacji zewnętrznych</p>	<p>Lokalizacja odkrywki na rzucie</p>
<p>Widok ogólny (foto nr 53)</p> 	<p>Odkrywka nr 27 (foto nr 54)</p>

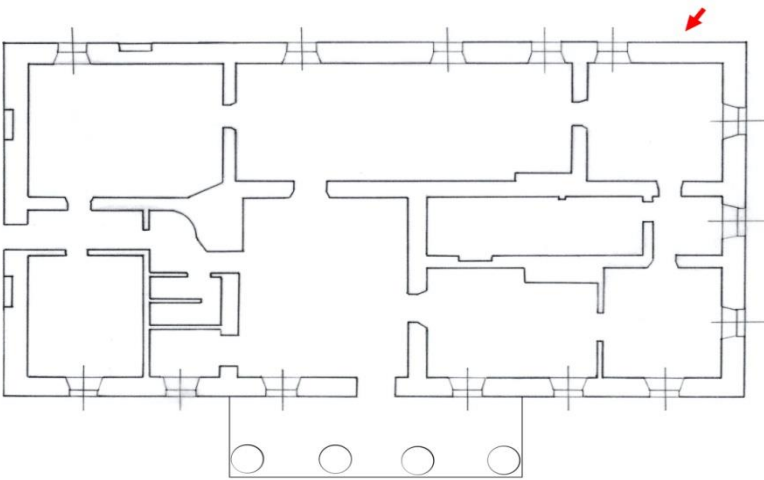

L. p.	Opis warstwy, charakterystyka	Oznaczenie warstwy	Faza chronologiczna	Datowanie
6	Patyna			
5	Monochromia; biała		VIII	1993 r.
4	Monochromia; szara		VII	1985 r.
3	Patyna			
2	Monochromia; ugier		II	2-3 ćw. XIX w.
1	Monochromia; kość słoniowa		I	1830-35
0	Zaprawa wapienno piaskowa		I	1830-35

<p>F-28</p> <p>Portyk, kolumna zachodnia narożna, trzon.</p> <p>Łącut, Budynek Muzeum Gorzelnictwa</p> <p>Badania Konserwatorskie, Stratygrafia elewacji zewnętrznych</p>	<p>Lokalizacja odkrywki na rzucie</p>
<p>Widok ogólny (foto nr 55)</p> 	<p>Odkrywka nr 28 (foto nr 56)</p>

L. p.	Opis warstwy, charakterystyka	Oznaczenie warstwy	Faza chronologiczna	Datowanie
10	Monochromia; biała		IX	Pocz. XXI w.
9	Monochromia; biała		VIII	1993
8	Monochromia; biała		VII	1985
7	Monochromia; szara		VI	1970
6	Monochromia; ugier		V	Poł. XX w.
5	Monochromia; ugier		IV	1926-28
4	Zaprawa wapienno-piaskowa		IV	1926-28
3	Monochromia; kość słoniowa		III	Pocz. XX w.
2	Monochromia; ugier ciemny		II	2-3 ćw. XIX w.
1	Monochromia; kość słoniowa		I	1830-35
0	Zaprawa wapienno-piaskowa		I	1830-35

<p>W-29</p> <p>Elewacja wschodnia, boniowanie północno- wschodniego narożnika.</p> <p>Łańcut, Budynek Muzeum Gorzelnictwa</p> <p>Badania Konserwatorskie, Stratygrafia elewacji zewnętrznych</p>	<p>Lokalizacja odkrywki na rzucie</p>
<p>Widok ogólny (foto nr 57)</p> 	<p>Odkrywka nr 29 (foto nr 58)</p>

L. p.	Opis warstwy, charakterystyka	Oznaczenie warstwy	Faza chronologiczna	Datowanie
5	Monochromia; biała		IX	Pocz. XXI w.
4	Monochromia; biała		VIII	1993 r.
3	Monochromia; biała		III	1930-35
2	Monochromia; ugier		II	2-3 ćw. XIX w.
1	Monochromia; kość słoniowa		I	1830-35
0	Zaprawa wapienno-piaskowa		I	1830-35

<p>P-30</p> <p>Elewacja południowa, boniowanie południowo- zachodniego narożnika.</p> <p>Łańcut, Budynek Muzeum Gorzelnictwa</p> <p>Badania Konserwatorskie, Stratygrafia elewacji zewnętrznych</p>	<p>Lokalizacja odkrywki na rzucie</p>
<p>Widok ogólny (foto nr 59)</p> 	<p>Odkrywka nr 30 (foto nr 60)</p>

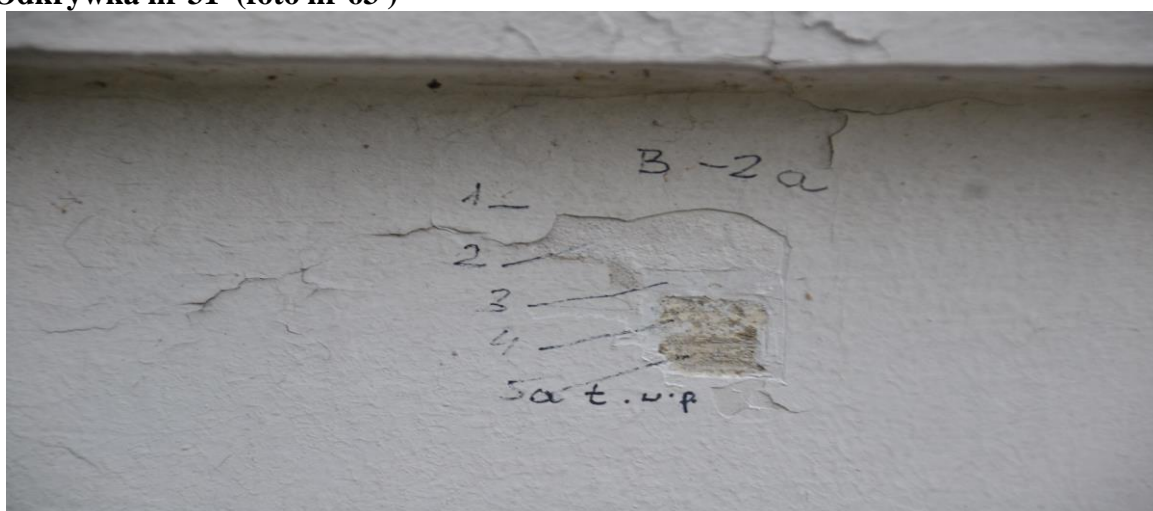
L. p.	Opis warstwy, charakterystyka	Oznaczenie warstwy	Faza chronologiczna	Datowanie
4	Monochromia; biała		IX	Pocz. XXI w.
3	Monochromia; biała		VIII	1993 r.
2	Monochromia; ugier		II	2-3 ćw. XIX w.
1	Monochromia; kość słoniowa		I	1830-35
0	Zaprawa wapienno-piaskowa		I	1830-35

<p>Z-31 (B-1)</p> <p>Elewacja zachodnia, boniowanie południowo- zachodniego narożnika.</p> <p>Łańcut, Budynek Muzeum Gorzelnictwa</p> <p>Badania Konserwatorskie, Stratygrafia elewacji zewnętrznych</p>	<p>Lokalizacja odkrywki na rzucie</p>
<p>Widok ogólny (foto nr 61)</p> 	<p>Odkrywka nr 31 (foto nr 62)</p>

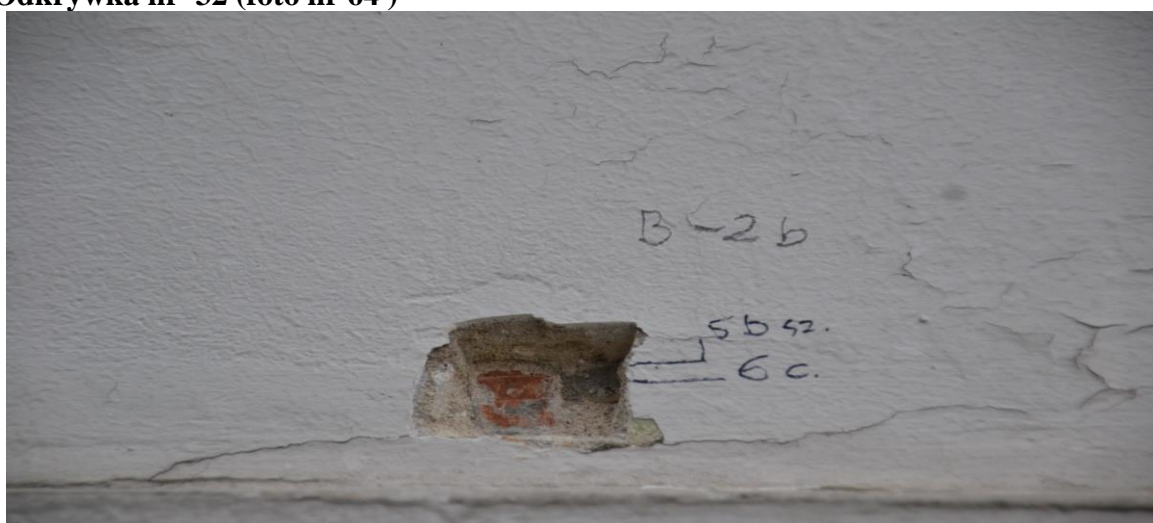
L. p.	Opis warstwy, charakterystyka	Oznaczenie warstwy	Faza chronologiczna	Datowanie
6	1 Monochromia; biała		IX	Pocz. XXI w.
5	2 Przecierka wapienno-piaskowa		IX	Pocz. XXI w.
4	3 Monochromia; biała		VIII	1993
3	4 Pobiała wapienna		VII	1985
2	5a Zaprawa wapienno-cementowo-piaskowa		VII	1985
1	5b Zaprawa cementowo-piaskowa		VII	1985
0	6c Wątek ceglany		I	1830-35

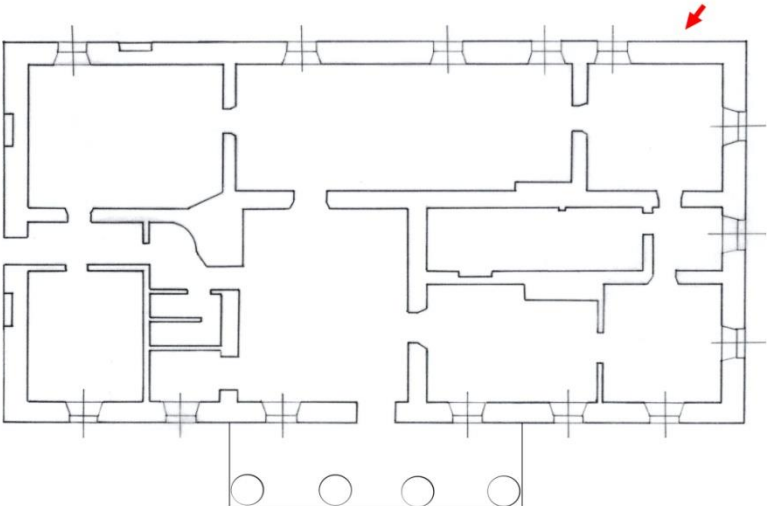

Odkrywka nr 31 (foto nr 63)

Odkrywka nr 32 (foto nr 64)

Odkrywka nr 33 (foto nr 65)

<p>Z-32 (Ś-II)</p> <p>Elewacja zachodnia, płycina ściany.</p> <p>Łańcut, Budynek Muzeum Gorzelnictwa</p> <p>Badania Konserwatorskie, Stratygrafia elewacji zewnętrznych</p>	<p>Lokalizacja odkrywki na rzucie</p>
<p>Widok ogólny (foto nr 66)</p> 	<p>Odkrywka nr 34 (foto nr 67)</p>

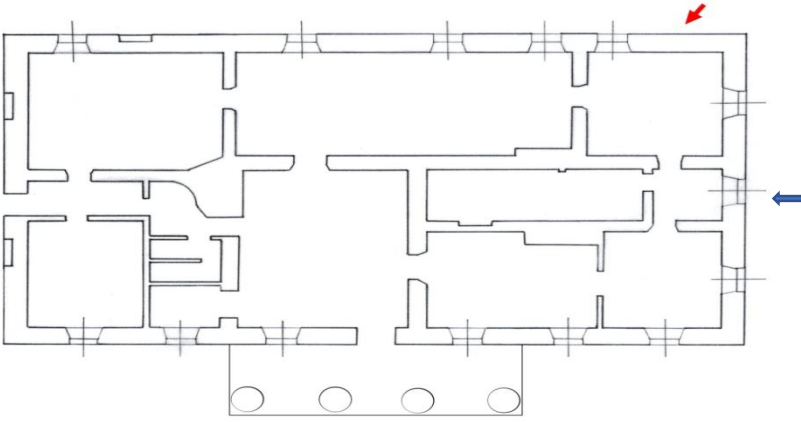
L. p.	Opis warstwy, charakterystyka	Oznaczenie warstwy	Faza chronologiczna	Datowanie
6	1 Monochromia; biała		IX	Pocz. XXI w.
5	2 Przecierka wapienno-piaskowa		IX	Pocz. XXI w.
4	3 Monochromia; biała		VIII	1993
3	4 Pobiała wapienna		VII	1985
2	5a Zaprawa wapienno-cementowo-piaskowa		VII	1985
1	5b Zaprawa cementowo-piaskowa		VII	1985
0	6c Wątek ceglany		I	1830-35

Odkrywka nr 35 (foto nr 68)

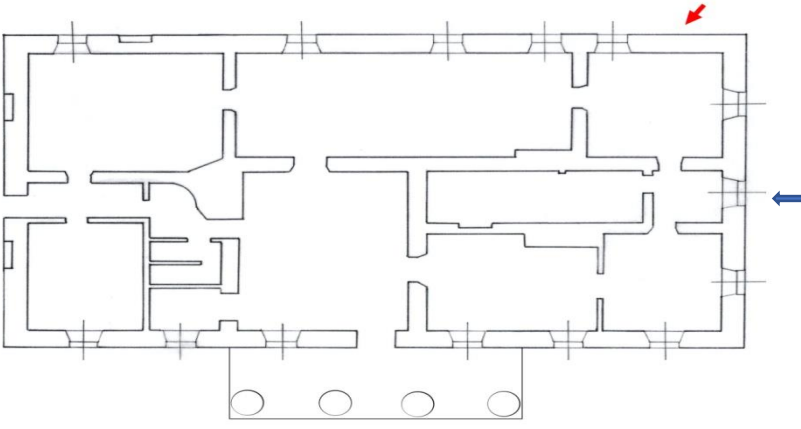

Odkrywka nr 35 (foto nr 69)

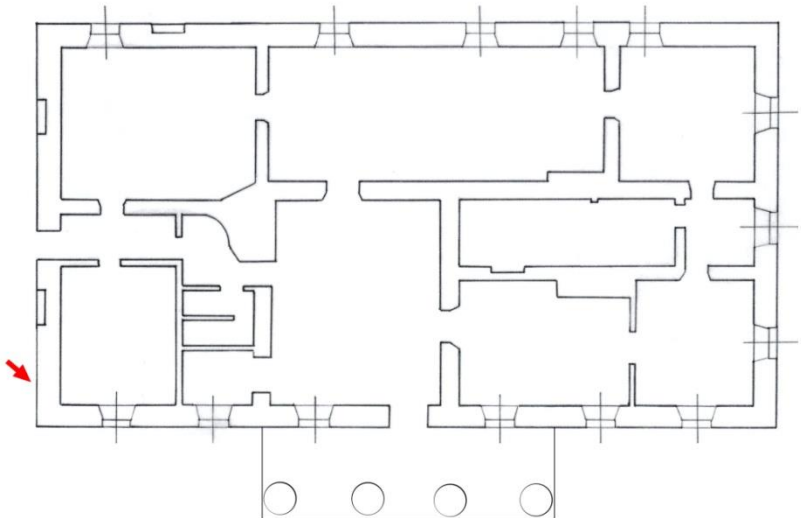

<p>Z-33 (S-O)</p> <p>Elewacja zachodnia, stolarka okienna</p> <p>Łącut, Budynek Muzeum Gorzelnictwa</p> <p>Badania Konserwatorskie, Stratygrafia elewacji zewnętrznych</p>	<p>Lokalizacja odkrywki na rzucie</p>
--	---

<p>Widok ogólny (foto nr 70)</p> 	<p>Odkrywka nr 36 (foto nr 71)</p>
---	--

L. p.	Opis warstwy, charakterystyka	Oznaczenie warstwy	Faza chronologiczna	Datowanie
3	1 Monochromia; brąz średni		IX	Pocz. XXI w.
2	2 Monochromia; brąz ciemny		X	1993 r.
1	3 Grunt – pokost lniany		X	1993 r.
0	4 Rama okienna – drewno sosna		X	1993 r.

<p>Z-34 (S-D)</p> <p>Elewacja zachodnia, stolarka drzewiowa</p> <p>Łańcut, Budynek Muzeum Gorzelnictwa</p> <p>Badania Konserwatorskie, Stratygrafia elewacji zewnętrznych</p>	<p>Lokalizacja odkrywki na rzucie</p>
<p>Widok ogólny (foto nr 72)</p> 	<p>Odkrywka nr 37 (foto nr 73)</p>

L. p.	Opis warstwy, charakterystyka	Oznaczenie warstwy	Faza chronologiczna	Datowanie
3	1 Monochromia; brąz średni		IX	Pocz. XXI w.
2	2 Monochromia; brąz ciemny		X	1993 r.
1	3 Grunt – pokost lniany		X	1993 r.
0	4 Rama drzwiowa – drewno sosna		X	1993 r.

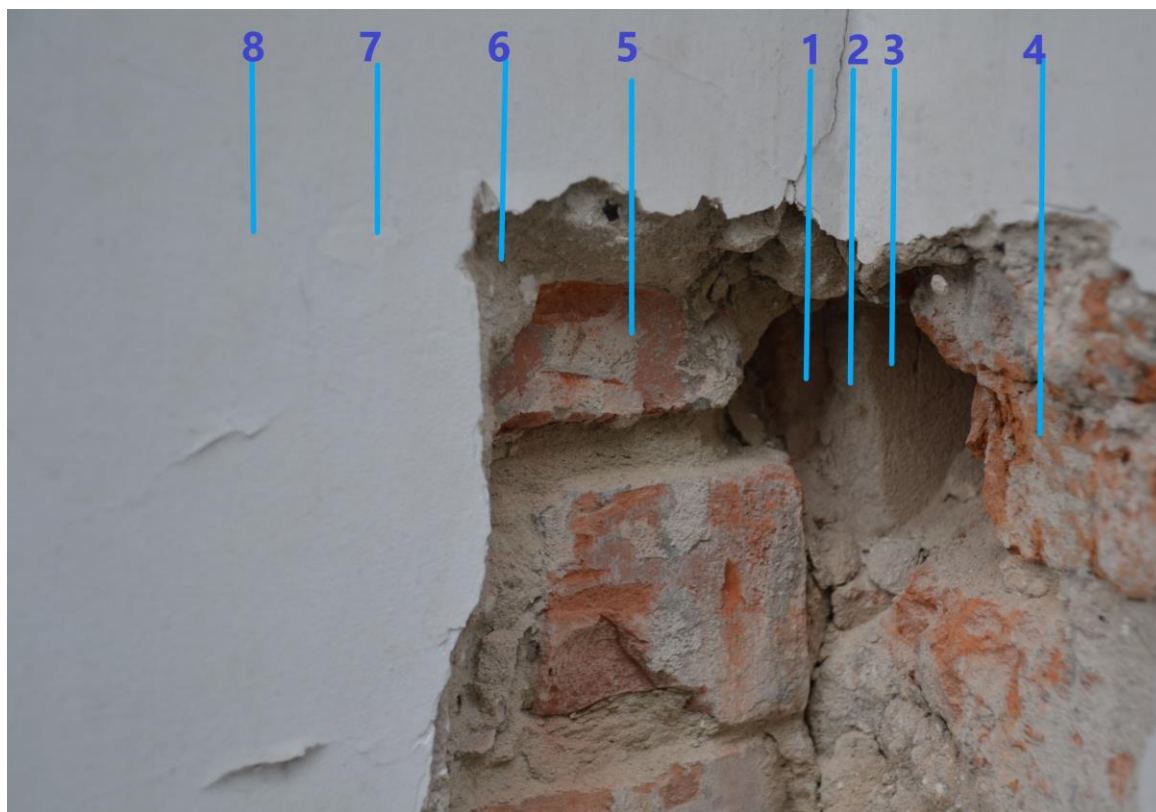
<p>W-35</p> <p>Elewacja wschodnia, płyciny okienne.</p> <p>Łańcut, Budynek Muzeum Gorzelnictwa</p> <p>Badania Konserwatorskie, Stratygrafia elewacji zewnętrznych</p>	<p>Lokalizacja odkrywki na rzucie</p>
<p>Odkrywka nr 38 (foto nr 74)</p> 	<p>Widok ogólny (foto nr 75)</p>

Odkrywka nr 38 (foto nr 76)

Odkrywka nr 39 (foto nr 77)

L. p.	Opis warstwy, charakterystyka	Oznaczenie warstwy	Faza chronologiczna	Datowanie
8	Monochromia; biała		IX	Pocz. XXI w.
7	Monochromia; biała		VIII	1993 r.
6	Zaprawa wapienno-cementowo-piaskowa		VIII	1993 r.
5	Wątek ceglany (25,00x12,50x6,50)		VIII	1993 r.
4	Wątek ceglany (31,00x15,50x6,50)		III	Pocz. XX w.
3	Monochromia; ugier ciemny		II	2 - 4 ćw. XIX w.
2	Zaprawa wapienno-piaskowa		II	1830-35
1	Wątek ceglany (29,00x13,50x7,00)		I	1830-35

2.2.4. Budowa technologiczna nawarstwień

Z analizy przeprowadzonych badań, na bazie odkrywek sondażowych oraz naturalnych odsłón (zaprezentowanych powyżej), wynikają rozpoznane warstwy technologiczno – chronologiczne w poszczególnych obszarach elewacji i stolarki. Zróżnicowana ilość warstw technologicznych: najmniej zachowało się cztery warstwy technologiczne, a najwięcej dwanaście warstw technologicznych, co świadczy o licznej ingerencji remontowo-budowlanej w analizowany zabytek. Nierówno zachowane warstwy technologiczne to też wynik ich utraty podczas złej eksploatacji oraz podczas działań remontowych. W dużej mierze pierwotne warstwy utracił gzyms wieńczący, ściany płaskie i boniowane. Najwięcej nawarstwień doliczono się w obszarze portyku. Na podstawie zestawień w tabelach możemy wstępnie określić następujące warstwy technologiczne elewacji zewnętrznej:

1. W obszarach występowania tynków płaskich elewacji zewnętrznych:

1. Struktura konstrukcyjna murów – cegła pełna palona (o wym. 29,00x13,50-13,50x7,00cm) na zaprawie wapienno–piaskowej o lekko kremowym odcieniu, drobiny niezlasowanego wapna
2. Spoina – zaprawa wiążąca wapienno–piaskowa
3. Wyprawa tynkarska z zaprawy wapienno-piaskowej z licznymi grudkami niedogaszzonego wapna
4. Jednorodna warstwa malarska pobiała – farba wapienna z wapna trasowanego (odcień kość słoniowa)
5. Jednorodna warstwa malarska – farba wapienna w kolorze ugru ciemnego
- 6a. W elewacji wschodniej domurowanie na 1/2 cegły o wymiarach 31,00x15,50x6.50 cm na zaprawie wapienno–piaskowej o lekko kremowym odcieniu, drobiny niezlasowanego wapna
- 6b. Jednorodna warstwa malarska – farba wapienna w kolorze ugru średniego
7. Łaty i przecierki tynkarskie z zaprawy wapienno-piaskowej o lekko szarym odcieniu
8. Jednorodna warstwa malarska pobiała – farba wapienna w kolorze bieli w odcieniu kości słoniowej
- 9-14 Jednorodne warstwy malarskie w kolorze bieli cynkowej i tytanowej ostatnie dwie warstwy to farby emulsyjne

II. W obszarach występowania tynków boniowanych elewacji zewnętrznych:

1. Struktura konstrukcyjna murów – cegła pełna palona (o wym. 29,00x13,50-13,50x7,00cm) na zaprawie wapienno–piaskowej o lekko kremowym odcieniu, drobiny niezlasowanego wapna, wtręty czarnego uziarnienia kruszywa
2. Spoina – zaprawa wiążąca wapienno–piaskowa
3. Wyprawa tynkarska z zaprawy wapienno-piaskowej z licznymi grudkami niedogaszzonego wapna
4. Jednorodna warstwa malarska pobiała – farba wapienna z wapna trasowanego (odcień kość słoniowa)
5. Łaty i przecierki tynkarskie z zaprawy wapienno-piaskowej o lekko szarym odcieniu
6. Jednorodna warstwa malarska pobiała – farba wapienna w kolorze bieli w odcieniu kości słoniowej
- 7-11 Jednorodne warstwy malarskie w kolorze bieli cynkowej i tytanowej ostatnie dwie warstwy to farby emulsyjne

III. Dla gzymsu wieńczącego:

1. Struktura konstrukcyjna murów, wypusty cegieł z lica muru, dla uformowania pasów gzymsowych – cegła pełna palona (o wym. 29,00x13,50-13,50x7,00cm)
2. Spoina – zaprawa wiążąca wapienno–piaskowa
3. Wyprawa tynkarska z zaprawy wapienno-cementowo-piaskowej. W elementach profilowanych zaprawa profilowana za pomocą wzornika ciągnionego. W warstwie wierzchniej zaprawa drobnoziarnista z dużą zawartością ciasta wapiennego i mleczka cementowego
4. Jednorodna warstwa malarska pobiała – farba emulsyjna w kolorze bieli w odcieniu kości słoniowej
5. Jednorodna warstwa malarska pobiała – farba emulsyjna w kolorze bieli tytanowej

IV. Portyk. W obszarach gzymsowania tympanonu i belkowania:

1. Struktura konstrukcyjna murów. Wpusty cegieł z lica muru, dla uformowania pasów gzymsowych – cegła pełna palona (o wym. 29,00x13,50-13,50x7,00cm)
2. Spoina – zaprawa wiążąca wapienno–piaskowa
3. Wyprawa tynkarska z zaprawy wapienno-piaskowej. W elementach profilowanych zaprawa profilowana za pomocą wzornika ciągnionego. W warstwie wierzchniej zaprawa drobnoziarnista z dużą zawartością ciasta wapiennego
- 4a. Jednorodna warstwa malarska pobiała – farba wapienna (odcień kość słoniowa)
- 4b. Lokalnie w pasie wieńczącym belkowanie 3 warstwy malarskie z farby wapiennej farbowanej ultramaryną
5. Jednorodna warstwa malarska – farba wapienna w kolorze ugru jasnego
6. Łaty i przecierki tynkarskie z zaprawy wapienno-piaskowej o lekko szarym odcieniu
7. Jednorodna warstwa malarska pobiała – farba wapienna w kolorze bieli w odcieniu kości słoniowej
8. Jednorodna warstwa malarska – farba wapienna w kolorze ugru średniego
- 9-12. Jednorodne warstwy malarskie w kolorze bieli cynkowej i tytanowej z farby emulsyjnej

V. Portyk. W obszarach kolumnady:

1. Struktura konstrukcyjna kolumn – cegła pełna palona (o wym. 29,00x13,50-13,50x7,00cm) na zaprawie wapienno–piaskowej o lekko kremowym odcieniu, drobiny niezlasowanego wapna
2. Spoina – zaprawa wiążąca wapienno–piaskowa
3. Wyprawa tynkarska z zaprawy wapienno-piaskowej z licznymi grudkami niedogaszzonego wapna
4. Jednorodna warstwa malarska pobiała – farba wapienna z wapna trasowanego (odcień kość słoniowa)
5. Jednorodna warstwa malarska – farba wapienna w kolorze ugru ciemnego
6. Łaty i przecierki tynkarskie z zaprawy wapienno-piaskowej o lekko szarym odcieniu
- 7a. Jednorodna warstwa malarska pobiała – farba wapienna w kolorze bieli w odcieniu kości słoniowej

7b. Na trzonach kolumn dodatkowo dwie monochromatyczne warstwy malarskie w kolorze ugru średniego i bili barwionej ultramaryną

8-14 Jednorodne warstwy malarskie w kolorze bieli cynkowej i tytanowej ostatnie dwie warstwy to farby emulsyjne

VI. Dla stolarki okiennej i drzwiowej od strony elewacji:

1. Konstrukcja z drewna sosnowego
2. Impregnat – pokost lniany
3. Jednobarwna warstwa malarska w kolorze brąz ciemny
4. Jednobarwna warstwa malarska w kolorze brąz średni

2.2.5. Rozwarstwienie chronologiczne

Z zaprezentowanych powyżej wyników badań sondażowych warstw technologiczno – chronologicznych wynika, że obiekt posiada zachowaną w pewnej części strukturę kojarzoną z czasem jego powstania oraz z wieloma późniejszymi, nawarstwieniami.

Na podstawie dotychczasowych ustaleń historycznych i badań in situ, nie jesteśmy w stanie jednoznacznie przypisać wszystkie rozpoznane fazy działań budowlano-dekoracyjnych do danego okresu historycznego. Możliwe, że zaplanowane w przyszłości szczegółowe studium historyczne oraz szczegółowe, systemowe badania architektoniczne, mogłyby dać podstawę do pewniejszej czasowej identyfikacji poszczególnych faz. Na podstawie dokonanych badań konserwatorskich polegających na badaniach stratygraficznych in situ wybranych elementów architektonicznych, poszerzonych wstępną ekspertyzą techniczno-konserwatorską oraz na podstawie dotychczasowych ustaleń historycznych, możemy podjąć się wstępnych podsumowań.

Obiekt zbudowano w latach 1833-35 w oparciu o projektu arch. Ludwiga Boguchwalskiego z 1830 roku. Na podstawie opisów z 1967 roku, na polu tympanonu portyku miały się znajdować relikty herbu i data „1926”. Z czasów budowy zachował się zasadniczy zrąb struktury murowej i w części wypraw tynkarskich z pierwszą warstwą malarską. Z tych czasów zachowała się zasadnicza kompozycja elewacji zewnętrznej z jej elementami i detalami architektonicznymi, a części wymieniane nawiązywały do pierwotnych.

Uzupełnienia warstw tynkarskich nie zmieniły pierwotnych zamierzeń kompozycyjnych projektanta. Warstwy tynkarskie i detale architektoniczne powtarzają tektonikę murów z jej ukształtowaniem w płaszczyznach płycin, ram płycinowych, w tym narożnych tynków boniowanych. Najbardziej problematyczna, podczas analizy wyników badań sondażowych stratygrafii elementów i detali architektonicznych była identyfikacja warstw malarskich na detalach. Głównym powodem był nierówny stopień zachowania poszczególnych warstw technologicznych w wybranych punktów badawczych – tych planowanych i odsłon naturalnych (powstałych w wyniku eksploatacji obiektu – złuszczenia, odspojenia, rozwarstwienia). Ponadto, liczne przecierki i kity ingerowały w różne głębokości wypraw tynkarskich i warstw malarskich oraz ich odbarwienia, powstałe na skutek obmywania przez wody opadowe, wysoleń i zabrudzeń, powstałych podczas eksploatacji budynku.

I Faza. Rozpoznana struktura murów obwodowych wydaje się względnie zwarta i czytelna, jako ta, która powstała w pierwszej kolejności. Mury wykonano z cegły pełnej ceramicznej o barwie czerwonej, średnio-ciemnej, spojonej zaprawą wapienno-piaskową. W murze obwodowym chyba od początku przewidziano osiowo ustawiony czterokolumnowy portyk. Elewacje posiadają regularnie rozstawione otwory okienne, w osiach przerwane otworami drzwiowymi, oprócz elewacji południowej (dla pewności można w przyszłości sprawdzić podczas badań architektonicznych). Lica elewacji otrzymały przemyślane obramienia naroży oraz w strefie głównego wejścia w postaci zestopniowanych w dwóch płaszczyznach gładkie bonie. Elementy profilowane wykonano na budowie w technice wyciągania z masy tynkarskiej wzornikiem na prowadnicach. Towarzyszące im elementy płaskie zacierano pacą na gładko. Do warstw wierzchnich użyto zaczynu z ciasta wapiennego, a następnie zabezpieczono dekoracyjnie mleczkiem wapiennym. Wyprawy tynkarsko-sztukatorskie skupiły się wokół głównego otworu drzwiowego i w narożach oraz w wydatnym gzymsie wieńczącym elewacje. Zasadniczy akcent pada jednak na wydatny czterokolumnowy portyk: kolumny w porządku tokańskim dźwigają rozczłonkowane belkowanie, na które założono oprofilowany tympanon (w jej polu był wspomniany kartusz herbowy z datą). Pozostałe powierzchnie elewacji pozostały tynkowane na gładko. Cokół zaznaczono przez uwydatnienie poza lico elewacji niewielką odsadzką. Tynkowane elementy białkowano mleczkiem wapiennym, niezależnie od elementu i detalu

architektonicznego – dziś jego barwa jawi się jako biel w odcieniu kości słoniowej (możliwe, że spoiwo wapienne podbarwiono mieloną cegłą z mielonym węglem drzewnym).

II Faza. W drugiej fazie dekoracyjnej na elewację założono barwną warstwę dekoracyjną, spoiwo wapienne zabarwiono w kolorze ugru. Obecny stan zachowania warstw malarskich sugeruje, że mogło być zróżnicowanie walorów co do elementu i detalu - stosując ciemny, średni i jasny ugrer.

III Faza. W trzeciej fazie budowlano-dekoracyjnej, dokonano pewnych modernizacji budowlanych. W elewacji wschodniej odkryto zwiększenie grubości muru o 15,50cm z cegły o wymiarach 31,00x15,50x6,50cm. Ściankę domurowano do lica tynkowanego i pomalowanego w kolorze ugru średniego muru obwodowego. Jednocześnie wymieniono stolarkę okienną w pogrubionej ścianie wschodniej elewacji. Dekorację malarską uzupełniono w zastanej konwencji.

IV Faza. W czwartej fazie budowlano-dekoracyjnej dokonano większej modernizacji dworku. W strefie elewacji wymieniono zmurszałe tynki, a na wielu płaszczyznach dokonano przecierek wapienno-piaskowych. Nowe wstawki tynkarskie wykonano z piasku o barwie białoszarej na spoiwie wapiennym z dodatkiem cementu. Lico tynków pomalowano w kolorze bieli w tonacji kości słoniowej. Na polu tympanonu umieszczono pod kartuszem herbowym datę „1926”

V Faza. Piąta faza, założona czysto hipotetycznie, wynikająca z dopasowania czytelnych etapów budowlano-dekoracyjnych budowli do odkrytych warstw technologicznych. Przed nią, ale i po niej elewację remontowano jedynie w obszarach wybranych, w wyniku powstałych uszkodzeń dla poprawienia po części estetyki dworu. W tej szerokiej fazie odkryto ok. 4 warstw technologicznych, w tym odmalowania farbami wapiennym w kolorze bieli barwionej kolorem ugrowym bądź błękitnym za pomocą ultramaryny.

VI – IX Fazy. W szóstej, siódmej, ósmej i dziewiątej fazie budowlano-dekoracyjne lica wypraw tynkarsko-sztukatorskich uzupełniono kitami i przecierkami tynkarskimi. Na odnowionym licu tynkarskim założono farbę wapienną, a dwie ostatnie warstwy malarskie wykonano farbą emulsyjną. W ostatnich fazach zamurowano dwa otwory okienne w elewacji wschodniej. Pozostałą stolarkę okienną i drzwiową poddano pracom remontowym z daleko idącą rekonstrukcją. Stolarka otworowa wykonana z drewna sosnowego, pokryta kilkoma warstwami ochronno-dekoracyjnymi z farb olejnych i olejno-ftalowych w kolorze brązu ciemnego i średniego.

Na podstawie zebranej wiedzy podczas badań in situ, analizy dostępnej dokumentacji oraz równolegle prowadzonej ekspertyzy techniczno-konserwatorskiej, należy stwierdzić, że zabytek posiada sześć zasadniczych etapów budowlano-modernizacyjnych i podobną ilość prac o charakterze poprawienia estetyki elewacji. W badaniach stratygraficznych przyjęto oznaczenia numeryczne faz budowlanych, określonych w tabelach jako warstwa chronologiczna globalna. Wg przyjętego opisu należy przyjąć, że były to następujące zasadnicze fazy budowlane, widoczne na elewacji zewnętrznej:

I Faza. Lata 1830-35 – projekt i budowa dworu. Wyprawy tynkarsko-sztukatorskie białkowane wapnem, w kolorze zbliżonym do kości słoniowej

II Faza. 2-3 ćw. XIX wieku – okres działań remontowych nie posiada potwierdzenia w zapisach historycznych, lecz jest ustaleniem wynikającym z chronologii stratygrafii elewacji. W tej fazie dokonano pokrycia elewacji farbą wapienną w kolorze ugrowym

III Faza. Pocz. XX wieku – okres działań remontowych powiązanych z restrukturyzacją użytkowników mające miejsce w latach 1893 -1911 (zmiana działalności gospodarczej zarządcy m.in. przedmiotowego dworu). W tym czasie zmodernizowano ścianę elewacji wschodniej poprzez jej pogrubienie i wymianę stolarki dwóch okien. Kolorystkę zachowano w tonacji ugrowej.

IV Faza. Lata 1926-28 – po 1925 roku zmieniono funkcję dworu z siedziby komisariatu fabryki na dom mieszkalny. Adaptacje i remonty objęły m.in. elewację, wykonano liczne wymiany wypraw tynkarskich z przecierkami tynkarskimi. Lico elewacji przemalowano na kość słoniową.

V Faza. Ok. poł. XX w. – w 1944 roku dwór zaadaptowano na Technikum Mechanizacji Rolnictwa. Wykonywano lokalne naprawy wypraw tynkarskich i zakładano warstwy malarskie.

VI Faza. Lata 1970 - 75 – przejęcie dworu przez Fabrykę Wódek „Polmos”. Przeprowadzono generalny remont. Wykonywano naprawy wypraw tynkarskich i założono monochromatyczną warstwę malarską. Zrekonstruowano okna w typie dwukrosnowym – zamurowano dwa okna w elewacji wschodniej i drugie okno w elewacji południowej

VII Faza. 1985 rok – Wykonywano lokalne naprawy wypraw tynkarskich i zakładano warstwy malarskie w kolorze bieli cynkowej

VIII Faza. 1993 rok – adaptowano dwór na siedzibę muzeum. Przeprowadzono generalny remont; m.in. wymieniono stropy, wymieniono obszerne fragmenty wypraw tynkarskich, założono warstwy malarskie w kolorze bieli cynkowej

IX Faza. Pocz. XXI wieku – odświeżono lica elewacji - założono warstwy malarskie w kolorze bieli tytanowej

Oprócz głównych faz budowlanych, widoczne są pośrednie, w których dokonywano drobniejszych modernizacji i wymalowań.

Zasada dyspozycji kolorami w pierwszych fazach budowlanych jawi się jako zasada podkreślenia artykulacji elewacji zewnętrznej. Poszczególne kolory i ich tonacja miały za zadanie podkreślenie danego elementu architektonicznego. Zasadniczo operowano kolorem białym w odcieniu kości słoniowej, a w drugiej fazie zdecydowano się na ożywienie stosując ugię w tonacji od ciemnego do jasnego na wyprawach tynkarsko - sztukatorskich. Całość dyspozycji detali i ich kolorystyki oscylował w kierunku podkreślenia stylistyki neorenesansu śródziemnomorskiego, wyrażonego w detalu architektonicznym (w porządku tokańskim). Natomiast stolarka w jeszcze w 1967 roku była malowana na biało – stwierdzenie pierwotnych warstw malarskich obecnie jest niemożliwe z uwagi na brak zachowanej substancji zabytkowej. W młodszych fazach stolarkę wewnętrzną utrzymywano w odcieniach bieli, a zewnętrzną pozostawiono w odcieniach brązu.

2.3. Propozycje do wytycznych konserwatorskich

Uwzględniając zestawione wyniki badań, wskazane byłoby uszanowanie zamierzeń projektantów i wykonawców z pierwszych faz budowlano-dekoracyjnych tj. okresu powstania obiektu tj. z lat 1830-1835 i czasu tuż po pracach budowlanych tj. W ciągu 2 ćw. może do 3 ćw. XIX wieku. Zasadniczo, na podstawie wyników badań analogicznych budowli, ustalono, że pierwszą warstwą malarską ustalały technologicznie ustalone białkowanie świeżego tynku mleczkiem wapiennym. Dopiero w pewnym okresie czasowym zdecydowano się barwić powłoki malarskie. Zwyczajowo barwiono je naturalnymi i dostępnymi pigmentami w postaci glinek. lub bezpośrednio mielenie wypalanej cegły, a czasami łamiąc kolor mielonym węglem drzewnym. Z tak prawdopodobnym zabiegiem możemy mieć do czynienia przy dekorowaniu elewacji dworu folwarcznego „na Dole” w Łańcucie. Zastosowanie ugięwej kolorystyki w niedługim czasie po wzniesieniu dworu

potwierdza zabieg budowlany zastosowany w elewacji wschodniej, gdzie ugrowo pomalowane lico tynku zasłonięto ścianką z cegły o wymiarach odpowiadającej wymiarom cegły galicyjskiej popularnej od 2 połowy XIX wieku aż do 1. wojny światowej. Dodatkowo wymieniano tam okna w typie charakterystycznym dla końca XIX wieku.

Odkryte zestawienie skromne fakturowe i kolorystyczne jest różne od tej zastanej, a ustalonej zasadniczo w latach 30. XX wieku. Badania, jednak nie są na tyle precyzyjne, z uwagi na utracenie pierwotnej intensywności barw. Nastąpiły wypłowienia, przebarwienia warstwy malarskiej, na tyle, aby w sposób pewny zaprezentować szczegółową dyspozycję kolorystyczną elementów i detali dworu.

Dla uściślenia kolorystyki elewacji należy ją pogłębić podczas przyszłych prac remontowo-konserwatorskich i dodatkowo dokonać analizy porównawczej z budowlami tego typu zaprojektowanych i wykonanych w regionie.

Z uwagi na odkryte technologie i techniki wykonanych dekoracji, posiadamy wiedzę o pierwszych zasadach dyspozycji wyprawami murarsko-tynkarsko – sztukatorskimi, stolarskimi i ich kolorystyką.

Do prac modernizacyjnych po adaptacji w latach 30. XX wieku, zasadniczo utrzymywano zastaną stylistykę.

Na podstawie ustaleń z badań stratygraficznych, wnioskuje się o przewrócenie stylistyki sprzed modernizacji dwudziestowiecznych. Rozwiązania szczegółowe należy jednak ustalić komisyjnie z udziałem Podkarpackiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków Oddział w Rzeszowie.

Pełny Program Prac Konserwatorskich, dotyczący dworu, zaprezentowano w drugiej części niniejszej dokumentacji badawczej.